

Centrul Independent de Jurnalism

BULETIN¹ Nr. 21:

NOUTĂȚI ÎN DOMENIUL LIBERTĂȚII DE EXPRIMARE ȘI DREPTULULUI LA INFORMAȚIE

noiembrie – decembrie 2006

Denumirea actului	Data adoptării	Publicat în Monitorul Oficial al R.M. Nr.	Note
-------------------	----------------	---	------

LEGI, HOTĂRÂRI ALE PARLAMENTULUI REPUBLICII MOLDOVA

L E G E pentru completarea unor acte legislative	nr. 388-XVI din 08.12.06	M.O. nr.199 - 202/958 din 29.12.06	Întreprinderile, instituțiile și organizațiile prestatoare de servicii poștale și de telecomunicații, indiferent de tipul de proprietate, sînt obligate să asigure condiții tehnice necesare îndeplinirii de către organele împuternicite a măsurilor operative de investigații, precum și să întreprindă acțiuni pentru neadmiterea divulgării conținutului, metodelor și tacticii acestor măsuri.
H O T Ă R Î R E cu privire la confirmarea în funcție a membrilor Consiliului Coordonator al Audiovizualului; H O T Ă R Î R E cu privire la confirmarea în funcție a unui membru al Consiliului Coordonator al Audiovizualului	nr. 306-XVI din 20.10.06; nr. 315-XVI din 02.11.06	M.O. nr.170-173/787 din 03.11.2006; M.O. nr.174-177/805 din 10.11.2006	Se confirmă în funcția de membru al Consiliului Coordonator al Audiovizualului: FRUMUSACHI Valeriu - pe un termen de 2 ani GORINCIOI Gheorghe - pe un termen de 6 ani MIHALACHE Corneliu - pe un termen de 6 ani PLEȘCA Ruslan - pe un termen de 4 ani

¹ [Buletinul este disponibil în limbile română și rusă](#)

Buletin elaborat de Olivia Pîrțac,
Serviciul Juridic, CIJ

			ROTARU Constantin - pe un termen de 2 ani SOLTAN Valeriu - pe un termen de 4 ani ȚURCANU Vlad - pe un termen de 2 ani VASILACHE Ludmila - pe un termen de 6 ani. ALBU Carmelia - pe un termen de 4 ani.
--	--	--	---

**ACTE EMISE DE ALTE AUTORITĂȚI PUBLICE ALE REPUBLICII MOLDOVA
(MINISTERUL DEZVOLTĂRII INFORMAȚIONALE, CONSILIUL COORDONATOR AL AUDIOVIZUALULUI)**

O R D I N cu privire la tarifele pentru serviciile poștale de bază prestate în teritoriul Republicii Moldova de Î.S. “Poșta Moldovei” (Ministerul Dezvoltării Informaționale)	nr.151 din 27.11.06	M.O. nr.199-202/696 din 29.12.2006	Se aprobă, cu începere de la 01 ianuarie 2007, noi tarife pentru serviciile poștale de bază prestate în teritoriul Republicii Moldova de Î.S. “Poșta Moldovei”.
D E C I Z I E cu privire la eliberarea autorizațiilor de retransmisie, solicitate de unele întreprinderi (CCA)	nr. 3 din 23.11.06	M.O. nr.186-188/663a din 08.12.06	Se eliberează autorizații de retransmisie unei serii de întreprinderi.
D E C I Z I E cu privire la retragerea Licenței de emisie seria A MMII nr.013433 din 15 martie 2005 și a Deciziei de autorizare nr.013433 din 11 august 2005, eliberate firmei “Telecomanda” SRL din s.Bleșteni, r-nul Edineț (CCA)	nr. 5 din 23.11.06	M.O. nr.186-188/663b din 08.12.06	La cererea deținătorului de licență s-au anulat actele ce autorizau emisia.
D E C I Z I E cu privire la anunțarea concursului și Criteriile pentru suplinirea funcțiilor de membru al Consiliului de Observatori al Instituției publice naționale a audiovizualului Compania “Teleradio-Moldova” (CCA)	nr. 6 din 29.11.06	M.O. nr.186-188/663c din 08.12.06	Se anunță concursul și se aprobă Criteriile pentru suplinirea funcțiilor de membru al Consiliului de Observatori al Instituției publice naționale a audiovizualului Compania “Teleradio-Moldova”.
D E C I Z I E cu privire la expirarea valabilității licențelor de emisie (CCA)	nr. 7 din 29.11.06	M.O. nr.186-188/663d din 08.12.06	Consiliul Coordonator al Audiovizualului a decis că licențele de emisie, eliberate în baza Legii audiovizualului nr.603-XIII din 03.10.1995, valabilitatea cărora a expirat, nu se prelungesc. Frecvențele și canalele incluse în licențele de emisie expirate devin disponibile și se anunță în concurs. Licențele de emisie pot fi

			prelungite, conform art.24 din Codul audiovizualului al Republicii Moldova nr.260-XVI din 27.07.2006, numai în cazul eliberării lor după data intrării în vigoare a Codului. Titularilor de licențe, valabilitatea cărora expiră, li se va elibera un permis de continuare a activității pînă la concursul pentru utilizarea frecvențelor radio și a canalelor TV.
DECIZIE cu privire la anunțarea concursului pentru utilizarea frecvențelor radio disponibilizate (CCA)	nr. 9 din 15.12.06	M.O. nr.195-198/689a din 22.12.06	S-au dat publicității parametrii frecvențelor radio, condițiile de participare și criteriile de departajare a participanților la concurs. Documentele se recepționează pînă la 25 ianuarie 2007.
DECIZIE cu privire la eliberarea autorizațiilor de retransmisie (CCA)	nr. 10 din 15.12.06	M.O. nr.195-198/689b din 22.12.2006	Se eliberează autorizație de retransmisie întreprinderii “Excelenter-Com” SRL din mun.Chișinău pentru studioul TV cu emisie prin cablu “Delta” din aceeași localitate și întreprinderii “Adivlax-Plus” SRL din s.Sărata Veche, r-nul Fălești, pentru studioul TV cu emisie prin cablu “Puls-TV” din s.Taxobeni, r-nul Fălești.
DECIZIE cu privire la Concursul pentru suplinirea funcțiilor de membru al Consiliului de Observatori al IPNA Compania “Teleradio-Moldova”, anunțat prin Decizia CCA nr. 6 din 29.11.06 (etapa II) (CCA)	nr. 13 din 15.12.06	M.O. nr.195-198/689c din 22.12.06	Pentru suplinirea funcțiilor de membru al Consiliului de Observatori al IPNA Compania “Teleradio-Moldova”, la etapa a doua a concursului, se declară învingători 18 persoane.
DECIZIE cu privire la eliberarea autorizației de retransmisie, solicitată de “ELECHSERVICE - GRUP” SRL (CCA)	nr. 15-A din 26.12.06	M.O. nr.203-206/714a din 31.12.06	Se eliberează autorizație de retransmisie întreprinderii “ELECHSERVICE - GRUP” SRL din mun.Bălți (director dl Osoianu G.) pentru studioul TV prin cablu “BETA” din comuna Pepeni, raionul Sîngerei.
DECIZIE cu privire la încălcarea condițiilor stipulate în licențele de emisie ale întreprinderilor “A.M.T.” SRL din mun.Chișinău, “MEDIA PS GRUP” SRL din or.Comrat, SC “IDEXINA” SRL din mun.Chișinău și “MOLDTELECOM” SA (filiala Leova) (CCA)	nr. 16 din 26.12.06	M.O. nr.203-206/714b din 31.12.06	O serie de întreprinderi au primit avertizări publice pentru încălcarea unor condiții din licența de emisie.
DECIZIE cu privire la retragerea Licenței de emisie și a Deciziei de	nr. 17 din 26.12.06	M.O. nr.203-206/714c	Se retrage Licența de emisie eliberate întreprinderii “Flor-TV” SRL din or.Florești pentru studioul TV prin cablu “Flor-TVC”. Decizia

autorizare, eliberate întreprinderii “Flor-TV” SRL (CCA)		din 31.12.06	CCA nu este motivată cu privire la motivul retragerii licenței.
--	--	--------------	---

PRACTICA JUDICIARĂ INTERNAȚIONALĂ ÎN DOMENIUL LIBERTĂȚII DE EXPRIMARE ȘI DREPTULUI LA INFORMARE*

Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza **DĄBROWSKI versus POLONIA** (№18235/02) din 19.12.2006

Faptele principale

Reclamantul, jurnalist de profesie, Olgierd Dąbrowski, este un cetățean al Poloniei născut în anul 1952 și domiciliat la Lubajny (Polonia).

În septembrie 1998 dl Dąbrowski a scris trei articole care au fost publicate în cotidianul Dziennik Pojezierza. În aceste articole era comentată urmărirea penală întreprinsă contra vice-primarului de Ostóda, dl Tadeusz Lubaczewski, care la 22 septembrie 1998 a fost recunoscut culpabil de comiterea unui furt cu spargere la o societate privată, TVK Vectra.

În ultimul articol, publicat la 23 septembrie 1998 intitulat cu majuscule «Sfârșitul carierei unui primar-hoț?» se afirma că primarul a fost recunoscut culpabil de o tentativă de achiziționare a unei societăți private comisă de către funcționarii autorităților publice locale. Se mai spunea că dacă hotărârea de condamnare va fi lăsată în vigoare de către instanța de apel, dl Lubaczewski își va pierde postul în cazul în care va fi ales în urma alegerilor municipale, fapt “ce va pune capăt unei cariere de opt ani, profitabilă și furtunoasă, în domeniul activității organelor administrației publice locale».

Dl Lubaczewski a intentat un proces, acuzându-l pe reclamant de comiterea unei defăimări. În particular, dumnealui susținea că în articolele reclamantului erau prezente o serie de afirmări eronate, printre care și cele conform cărora el era un «primar-hoț», că cariera sa în cadrul organelor administrației publice locale era una «furtunoasă» și «foarte profitabilă», că societatea Vectra a pierdut cel puțin 1,5 miliarde de zloți vechi în urma furtului cu spargere și că tribunalul l-a recunoscut culpabil de o tentativă de achiziționare a unei societăți private comisă de către funcționarii organelor administrației publice locale.

La 7 noiembrie 2000, reclamantul a fost recunoscut culpabil în cauza de defăimare, în temeiul articolului 212 § 1 a Codului penal, pentru că nu a dovedit în mod convingător că afirmațiile pe care le-a formulat erau veridice. Urmărirea penală întreprinsă contra sa a fost suspendată condiționat și el a fost obligat să achite 1 000 zloți în contul unei acțiuni de binefacere și să ramburseze procurorului 300 zloți - cheltuieli (ceea ce în total echivalează cu aproximativ 330 EURO). Recursul depus de către reclamant nu a făcut să fie schimbată hotărârea primei instanțe de judecată.

Plângeri

Invocând prevederile articolului 10 a Convenției, reclamantul se plângea de condamnarea sa în cauza de defăimare.

Decizia Curții

* Hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului în limba engleza și/sau franceză pot fi găsite la www.echr.coe.int

Articolul 10

Curtea observă că nimeni nu contestă faptul că condamnarea reclamantului a reprezentat, conform normelor naționale cu privire la dreptul reclamantului la libera exprimare, o «imixtiune» care era «prevăzută de lege» (articolul 212 § 1 a Codului penal) și urmarea un scop legitim, anume protejarea reputației și drepturilor altora.

În ceea ce ține de faptul dacă această imixtiune era necesară într-o societate democratică, Curtea notează că reclamantul, jurnalist de profesie, a publicat într-unul din ziarele locale o serie de articole în care erau tratate probleme de interes general ce erau importante pentru colectivitate, referindu-se în particular la urmărirea penală întreprinsă contra unui om politic activând în cadrul autorităților locale. Curtea consideră că stilul și tonalitatea acestor articole în ansamblu erau echilibrate. Reclamantul, de exemplu, îl califica pe dl Lubaczewski drept un «primar-hoț», însă aceasta s-a făcut doar după ce prima instanță de judecată l-a recunoscut pe ultimul culpabil de spargere. Reclamantul nu a afirmat că această hotărâre era definitivă și a indicat că Curtea de Apel putea să adopte o decizie diferită.

Curtea, printre altele, notează că anumite declarații făcute de către reclamant reprezentau judecăți de valoare ce se refereau la o probleme de interes general despre care nu se poate spune că acestea erau lipsite de bază faptică. Cu atât mai mult, declarațiile reclamantului nu reprezentau niciun atac personal lipsit de temei, îndreptat împotriva unui om politic. În fine, nu putem zice că aceste declarații urmăreau scopul de a ofensa sau umili persoana care era criticată.

În ceea ce ține de motivele invocate de către organele jurisdicționale interne, Curtea consideră că nu s-a ținut cont de faptul că reclamantul, în calitate sa de jurnalist, avea sarcina de a comunica informații și idei cu referință la chestiuni de ordin politic, precum și alte probleme de interes general și că el în acest scop putea recurge la un grad anumit de exagerare. În cele ce urmează Curtea menționează că organele jurisdicționale interne nu au ținut cont de faptul că dl Lubaczewski, în calitate sa de om politic, urma să dea dovadă de un grad mai înalt de toleranță față de criticile ce-l vizau. În concluzie, Curtea consideră că motivele invocate de către instanțele naționale nu pot fi considerate drept fiind pertinente și suficiente în vederea justificării imixtiunii în cauză.

În fine, Curtea notează că în pofida faptului că sancțiunea aplicată reclamantului era una relativ ușoară și că procedura întreprinsă împotriva sa a fost suspendată condiționat, organele jurisdicționale interne au considerat că reclamantul era vinovat în cauza de defăimare, adică a comis o încălcare a legii penale, în urma cărui fapt reclamantului i-a fost întocmit un cazier judiciar cu mențiunea corespunzătoare. Mai mult ca atât, instanțele naționale au conservat posibilitatea de a începe procedura de urmărire în orice moment pe durata perioadei de probă.

Dacă este adevărat că sancțiunea aplicată reclamantului nu constituia un impediment pentru acesta de a se exprima, condamnarea sa însă, a constituit o formă de cenzură susceptibilă să facă ca acesta să se abțină să mai lanseze în viitor critici de asemenea natură. O asemenea condamnare era în stare să-i determine pe jurnaliști să se abțină de la contribuirea la dezbaterile publice asupra chestiunilor de o anumită importanță pentru viața colectivității și de a împiedica presa în efectuarea sarcinii sale de livrare a informației și exercitarea funcției de «câine de gardă».

Reieșind din cele expuse, Curtea a conchis în unanimitate că condamnarea reclamantului a fost una neproportională față de scopurile legitime urmărite, ținând cont de necesitatea de protejare a libertății presei într-o societate democratică.

Curtea a conchis în unanimitate că a fost comisă încălcarea prevederilor articolului 10 (dreptul la libera exprimare) a Convenției Europene a Drepturilor Omului.

Aplicând normele articolului 41 (dreptul la satisfacție echitabilă) a Convenției, Curtea alocă reclamantului 350 EURO în calitate de compensare a prejudiciului material și 5 000 EURO pentru repararea prejudiciului moral.

Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza
KARMAN versus RUSIA
(№29372/02) din 14.12.2006

Faptele principale

Reclamantul, Anatolii Vladimirovici Karman, este un cetățean al Federației Ruse, născut în anul 1957, cu reședința la Volgograd (Rusia). El este directorul general și redactorul-șef al ziarului Gorodskiye Vesti.

În septembrie 1994, reclamantul a publicat un articol intitulat «Un delir frenetic», în care era relatată întrevederea sa cu o persoană, – adept a mișcării pentru unitatea națională rusească, cu care a făcut cunoștință după ce aceasta rostise un discurs în urma unei întruniri publice organizate de către dl Terentiev, pe care l-a calificat în articolul său drept un «neofascist local». Interlocutoarea sa, nemulțumită de condițiile precare de trai, rezultat a bulversărilor economice și sociale cu care se confrunta în acea perioadă Rusia, îi învinuia pe evrei de înrăutățirea situației. Ea a dezvăluit că era o cititoare fidelă a ziarului d-lui Terentiev, Kolokol, pe care reclamantul îl critica în articolul său. Articolul în cauză se termina cu o analiză a situației politice la acea epocă, în care reclamantul denunța parazitismul social și vânătoria de vrăjitori.

Considerându-se defăimat de articolul reclamantului, în care era calificat drept un «neofascist», dl Terentiev a sesizat tribunalul sectorului Sovetski (Volgograd) printr-o acțiune în cauză de defăimare îndreptată contra reclamantului și ziarului pe care acesta-l dirija. Dl Terentiev a obținut câștig de cauză în procesul intentat contra reclamantului, fapt ce a fost contestat de către ultimul în instanța de apel.

Procurorul sectorului Sovetski s-a alăturat la recursul depus de către reclamant, indicând în particular că procurorul regional al Volgogradului a deschis o anchetă penală contra ziarului Kolokol cu privire la incitarea la ură rasială.

Reclamantul a cerut instanței de apel să examineze conținutul a zece numere ale ziarului Kolokol și să ordone o expertiză. El la fel a solicitat și suspendarea examinării cauze până la pronunțarea asupra persecuțiilor penale întreprinse contra d-lui Terentiev. Considerând că nu era cazul de a ordona o expertiză și preferând să se conducă de datele menționate în rapoartele de expertiză stabilite în cursul procedurii penale îndreptate contra d-lui Terentiev, instanța în cauză a respins cererile înaintate de către reclamant.

Finalmente, persecuțiile, obiectul cărora era dl Terentiev, au fost clasate fără orice consecințe pe motivul că nu au fost constituite semnele unei infracțiuni.

La 10 august 2001, tribunalul sectorului Sovetski (Volgograd) a emis o nouă hotărâre în procesul de defăimare intentat contra reclamantului. Instanța a conchis că calificativul de «neofascist» aplicat d-lui Terentiev, personaj public și fiul unui fost combatant în cel de-al doilea război mondial, dădea dovadă de un caracter defăimător. După ce a relevat că dl. Terentiev nu era membrul unei organizații neofasciste și că persecuțiile pe marginea incitării la ură rasială întreprinse contra lui au fost abandonate, instanța a considerat că reclamantul nu a demonstrat că termenul pe care l-a utilizat corespundea realității și ca urmare a dispus tragerea la răspundere a acestuia.

Plângeri

Reclamantul invoca prevederile articolelor 10 și 6 § 1 a Convenției.

Decizia Curții

Articolul 10

Curtea relevă că articolul în cauză a fost publicat pe parcursul unor dezbateri politice care prezentau probleme de interes general și publice ce nu puteau face obiectul restricțiilor decât în cazul existenței unor motive imperioase.

Curtea nu ar putea să cadă de acord cu definiția restrânsă pe care au dat-o organele juridictionale rusești termenului «neofascist», considerând că acesta nu era aplicabil decât membrilor unei organizații neofasciste. În această privință, Curtea menționează că în particular procurorul regional a indicat că articolele publicate în ziarul d-lui Terentiev constituiau un atac în adresa religiei evreiești și simbolurilor acesteia, descriind-o în mod obijduitor și difuzând afirmări eronate și perfide în privința așa-zisei «franc-masoneriei internaționale evreiești». În aceste condiții, Curtea estimează că expresia «neofascist local» urmează a fi înțeleasă în concordanță cu semnificația pe care o acorda acesteia reclamantul, utilizând-o pentru a denunța aderarea d-lui Terentiev la o doctrină politică ce susținea discriminarea rasială și cea antisemită.

Contrar opiniei organelor juridictionale ale Federației Ruse, Curtea este de părerea că expresia «neofascist local» urmează a fi analizată drept o judecată de valoare și nicidecum ca o declarație de fapte. Curtea reamintește poziția sa constantă, în conformitate cu care dacă materialitatea faptelor poate fi dovedită, atunci judecățile de valoare nu pot fi supuse demonstrării exactitudinii acestora. Privind acestea din urmă, sarcina de probare este imposibil de a fi exercitată și atentează la libera exprimare a opiniilor. Dacă judecățile de valoare care nu se fondează nici pe un fapt pot fi exagerate, Curtea observă că în cazul dat reclamantul a furnizat dovezi întru susținerea pretențiilor sale, și anume numerele vechi ale ziarului Kolokol, ziar publicat de către dl Terentiev, de rând cu rapoartele întocmite de către experții independenți care, în ceea ce ține de publicările în cauză, unanim au constatat că acestea aveau un caracter vădit antisemist și că erau aproape de pozițiile național-socialiste.

Conform părerii Curții, dovezile furnizate de către reclamant era posibil să fie utilizate cu scopul de verificare a faptului dacă judecata de valoare exprimată de către acesta putea fi considerată drept un comentariu acceptabil. Printre altele, reclamantul a solicitat efectuarea unei noi expertize, iar organele juridictionale interne au refuzat să examineze probele aduse de către reclamant, preferând să se conformeze la informațiile ce se conțineau în studiul realizat în cadrul persecuțiilor penale pe motivul incitării la ură rasială îndreptate contra d-lui Terentiev. Curtea este frapată de lipsa de continuitate în poziția adoptată de către organele juridictionale rusești, care au cerut ca reclamantul să demonstreze realitatea spuselor litigioase, însă au refuzat să ia în considerare elementele dovezilor de care dispuneau. Curtea printre altele reamintește că gradul de precizie necesar stabilirii temeiniciei unei acuzații în domeniul penal de către o instanță competentă nu poate fi nicidecum comparat cu cel pe care trebuie să-l respecte un jurnalist care-și exprimă părerea cu privire la o chestiune de interes general; aceasta pentru că criteriile aplicate pentru aprecierea activităților politice ale unei persoane din punct de vedere moral sunt diferite de cele care sunt cerute pentru stabilirea faptului comiterii unei încălcări a legii penale.

Ținând cont de rolul jucat de către jurnaliști și presă care constă în comunicarea informațiilor și ideilor cu privire la întrebările de interes general, chiar dacă acestea pot frapa, șoca sau cauza neliniște, utilizarea expresiei «neofascist local» nu a depășit limitele criticii acceptabile.

Curtea consideră că criteriile invocate de către organele juridictionale interne nu sunt compatibile cu principiile consacrate de către normele articolului 10, întrucât acestea nu au permis de a depista motive «suficiente» în vederea justificării imixtiunii. Estimând că imixtiunea în cauză nu a fost una proporțională față de scopul urmărit și nu era necesară într-o societate democratică, Curtea a conchis în unanimitate că a fost comisă încălcarea normelor articolului 10.

Articolul 6 § 1

Ținând cont de concluziile la care a ajuns Curtea în ceea ce ține de normele consacrate de către articolul 10, instanța consideră drept fiind inadmisibilă examinarea în mod separat a plângerilor formulate de către reclamant din punct de vedere a dispozițiilor articolului 6.

Aplicând prevederile articolului 41 (dreptul la satisfacție echitabilă) a Convenției, Curtea alocă reclamantului 1 000 EURO în calitate de compensare a prejudiciului moral.

Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauzele
VERLAGSGRUPPE NEWS GMBH versus AUSTRIA (№76918/01) și
VERLAGSGRUPPE NEWS GMBH versus AUSTRIA (nr. 2) (№10520/02)
din 14.12.2006

Faptele principale

În cele două cazuri, întreprinderea în numele căreia a fost depusă plângerea este Verlagsgruppe News GmbH. Localizată la Viena, aceasta posedă și publică o revistă săptămânală austriacă, denumită News.

Verlagsgruppe News GmbH

În luna iunie 2000, în cadrul Festivalului internațional din Viena (Wiener Festwochen), se juca piesa lui Schlingensief «Acțiune conținută». Reprezentarea a avut loc într-un container; iar actorii care interpretau rolul de persoane care au cerut azil în Austria, au fost desemnați unul câte unul de către public pentru a fi expulzați. Piesa a fost criticată pe larg, îndeosebi din partea membrilor Partidului liberal austriac (FPÖ).

La 30 iunie 2000, ziarul Kurier a publicat o scrisoare deschisă a artistului austriac André Heller privind această piesă. Unul din pasajele acestei scrisori îi califica pe anumiți membri ai FPÖ drept fiind niște «carieriști politici corupți spiritual» și persoane «josnice».

Personalitățile politice ale FPÖ care erau menționate în acest mesaj au intentat din nume propriu persecutări contra d-lui Heller, iar apoi au renunțat la acestea.

La 7 septembrie 2000, revista News a publicat un articol cu privire la aceste persecutări, însoțit de o fotografie în care se observa dl. Westenthaler, unul din oamenii politici ai FPÖ în cauză. În articol era citat pasajul menționat din scrisoarea deschisă.

Dl. Westenthaler a cerut sechestrarea exemplarelor revistei News din 7 septembrie 2000. La 9 octombrie 2000, instanța de judecată regională din St Pölten, a considerat că articolul în cauză reprezenta o defăimare în adresa persoanei care a depus cererea, a acceptat cererea de pronunțare a sechestrării în baza articolului 33 § 2 a Legii cu privire la mass-media și a obligat întreprinderea reclamantă să ramburseze costurile și cheltuielile. Întreprinderea reclamantă a contestat această hotărâre în instanța de apel, însă fără rezultat.

Verlagsgruppe News GmbH versus Austria (nr. 2)

La 2 noiembrie 2000, revista News a publicat un articol ce se referea la ancheta desfășurată cu privire la persoana d-lui G. – director general a unei întreprinderi bine cunoscute care producea arme de foc, care era suspectat de fraudă fiscală de amploare. Articolul era însoțit și de o fotografie a reclamantului.

Articolul îl informa pe cititor că localurile d-lui G. au fost perchezite în zorii zilei din 31 octombrie. Dl. G. era suspectat de neglijarea obligației de a achita taxele fiscale în sumă posibil de 500 milioane de schillingi austrieci (mai mult de 36 milioane de EURO).

În articol, printre altele, se indica și faptul că revista News deținea scrisorile redijate de către avocații d-lui G., din care reieșea că acesta a făcut obiectul unei tentative de omor la Luxemburg în anul 1999, fapt ce nu era cunoscut nici autorităților austriece, nici mijloacelor mass-media la acel moment. Articolul lăsa să se înțeleagă că această tentativă de omor a avut loc posibil ca urmare a instigațiilor unuia din partenerii comerciali ai d-lui G. și că aceasta posibil avea legătură

cu rețeaua de întreprinderi a d-lui G. care erau supravegheate de fisc în mod deosebit. Mai mult ca atât, în articol se făceau afirmații precum că dl. G. avea legături strânse cu FPÖ.

În baza articolului 78 a Legii cu privire la drepturile de autor, dl. G. a întreprins acțiuni contra întreprinderii reclamante, cerând ca acestea să-i fie interzis să publice fotografia sa în cadrul articolelor care descriau fie procedura ce era întreprinsă contra lui în învinuirea de fraudă fiscală, fie cu privire la tentativa de omor.

La 28 decembrie 2000, tribunalul comercial din Viena a emis o ordonanță de referință, prin care interzicea întreprinderii reclamante să publice fotografia d-lui G. în contextul articolelor ce se refereau la acușările lui în fraudă fiscală, pentru că acesta ar fi fost descris ca un autor al infracțiunii și nu ca un simplu suspect. Această interdicție urma să fie aplicată până la adoptarea unei decizii definitive în procedura provizorie.

La 10 iulie 2001, Curtea Supremă a prelungit termenul de acțiune a ordonanței, interzicând întreprinderii reclamante să publice fotografiile d-lui G. în contextul articolelor ce se refereau la procedura în suspectarea de comitere a fraudei fiscale, și aceasta indiferent de conținutul textului.

Plângeri

În cele două spețe, reclamantul afirma încălcarea normelor articolului 10 a Convenției.

Deciziile Curții

Articolul 10

În ambele cazuri Curtea consideră că a fost prezent un atentat la libertatea de exprimare a reclamantului și că imixtiunile în cauză s-au bazat pe prevederile legale și că acestea urmăreau un scop legitim, anume protecția reputației sau drepturilor altora.

Cu toate acestea, organele jurisdicționale naționale au recurs la restrângerea dreptului la libera exprimare a reclamantului, invocând motive care nu pot fi considerate drept fiind «pertinente» și «suficiente». În așa mod, autoritățile interne au depășit limita unei restricții «necesare» a dreptului la libera exprimare a reclamantului.

Curtea a conchis în unanimitate că a fost comisă încălcarea normelor articolului 10 (dreptul la libera exprimare) a Convenției Europene a Drepturilor Omului, în cauza Verlagsgruppe News GmbH versus Austria, și cu șase voturi pro și unul contra în cauza Verlagsgruppe News GmbH versus Austria (nr. 2).

Aplicând dispozițiile articolului 41 (dreptul la satisfacție echitabilă) a Convenției, Curtea alocă întreprinderii Verlagsgruppe News GmbH următoarele sume: în prima cauză – 1 956,64 EURO în calitate de compensare a prejudiciului material și 5 411,69 EURO diferite cheltuieli; iar în cel de al doilea caz – 1 719,89 EURO compensare a prejudiciului material și 4 363,64 EURO cheltuieli și alte recompense.

Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza

LINKOV versus REPUBLICA CEHĂ

(№10504/03) din 7.12.2006

Faptele principale

Reclamantul, Václav Linkov, este un cetățean ceh, născut în anul 1979 cu reședința la Brno (Republica Cehă).

În iulie 2000, comitetul preparatoriu, membrul căruia era reclamantul, a depus la Ministerul Afacerilor Interne o cerere de înregistrare a partidului politic PL (Liberální strana, Partidul liberal).

În august 2001 ministerul a respins cererea de înregistrare, motivându-și refuzul prin faptul că statutul partidului contravenea Legii nr. 424/1991 cu privire la partidele politice, precum și Constituției și Cartei cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului. În special se menționa că scopul pe care și l-a propus acest partid ce tindea spre «anularea continuității juridice cu regimurile totalitare» contravenea prevederilor constituționale.

După examinarea recursului depus la Curtea Supremă de Justiție, decizia ministerială privind refuzul de înregistrare a fost lăsată fără modificări, instanța alăturându-se pe deplin la avizul ministerului cu privire la scopul politic al partidului menționat de «anulare a continuității juridice cu regimurile totalitare», care viza, conform opiniei instanței, eliminarea bazelor democrației statale.

La 6 noiembrie 2002, Curtea Constituțională a declarat recursul depus de către reclamant și de către Comitetul preparatoriu drept lipsit de temei, pe motiv că deciziile atacate nu au adus atingere drepturilor constituționale ale reclamanților.

Plângeri

Reclamantul susținea că refuzul autorităților de a înregistra partidul a încălcat dreptul său la libera asociere, garantat de către normele articolelor 10 (dreptul la libera exprimare) și 11 (libertatea reuniunilor și asocierilor). Invocând dispozițiile articolului 3 a Protocolului nr. 1 (dreptul la libera alegere), reclamantul la fel se plângea și de faptul că din cauza neînregistrării partidului, el nu a putut candida din numele acestuia la alegeri și nici să voteze pentru candidații acestuia.

Decizia Curții

Articolul 11 a Convenției

Curtea consideră că refuzul de înregistrare a Partidului liberal constituie o imixtiune în dreptul reclamantului la libera asociere, - ingerință ce era prevăzută de către dispozițiile Legii cu privire la partidele politice, de altfel ca și de normele consacrate de către Carta cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului și urmarea un scop legitim în sensul normelor Convenției.

Întru cunoașterea faptului dacă ingerința litigioasă poate fi considerată ca una ce răspunde unei necesități sociale imperioase, Curtea relevă că statutul Partidului liberal reprezenta un proiect politic destinat anulării continuității juridice cu regimurile totalitare. Conform spuselor reclamantului, acest scop urma să fie atins prin anularea «iresponsabilității pentru unele fapte» comise de către reprezentanții regimului comunist, ceea ce nu poate fi considerat drept contravenind Constituției.

În aprecierea sa, Curtea consideră necesar de a ține cont de contextul istoric și politic a cazului dat și în această privință instanța observă că anume după schimbarea regimului din 1989, legislatorul ceh a adoptat două legi în care se declara că regimul comunist în mod constant și sistematic încălca drepturile omului, principiile fundamentale ale statului democratic, prevederile tratatelor internaționale, precum și propriile legi, urmărindu-și propriile scopuri săvârșind infracțiuni și persecutând cetățenii. De altfel, Legea nr. 198/1993 nu prevede vreun termen de prescripție pentru atragerea la răspundere a persoanelor care au comis infracțiuni ce nu au fost pedepsite din motive politice în perioada 25 februarie 1948 – 29 decembrie 1989. Or, ținând cont de vârsta autorilor acestor infracțiuni, aceasta echivalează cu imprescriptibilitatea acestor infracțiuni, pentru care și dorea să pledeze partidul liberal în campania sa.

Curtea consideră că nu există fapte care ar permite să se constate că Partidul liberal nu intenționa să-și urmărească scopurile cu ajutorul mijloacelor legale și democratice, precum și că schimbarea propusă a normelor legislative era incompatibilă cu principiile fundamentale ale democrației, cu atât mai mult că înregistrarea partidului a fost refuzată chiar înainte ca acesta să efectueze vreo activitate. Curtea reamintește că în ceea ce ține de refuzul de a înregistra partidul în cauză, aceasta constituie o măsură radicală care nu poate fi aplicată decât în cazurile cele mai grave.

În lipsa proiectului politic a Partidului liberal de natură să compromită regimul democratic din țară și a unei invitații sau justificări a recurgerii la forță în scopuri politice, refuzul de înregistrare a partidului dat se prezintă ca unul ce nu este necesar într-o societate democratică. Reieșind din cele expuse, Curtea conchide că a fost comisă încălcarea normelor articolului 11.

Articolele 6, 10, 13 și 3 a Protocolului nr. 1

În ceea ce ține de concluzia la care a ajuns instanța în privința dispozițiilor articolului 11, Curtea consideră că nu e cazul de a purcede la examinarea separată a plângerilor întemeiate pe normele articolelor 6, 10, 13 și 3 a Protocolului nr. 1.

Curtea este de părerea că însăși constatarea încălcării oferă o satisfacție echitabilă suficientă pentru compensarea prejudiciului moral ce a fost cauzat reclamantului și-i alocă acestuia în temeiul articolului 41 (dreptul la satisfacție echitabilă) a Convenției, 150 EURO în calitate de rambursare a prejudiciului material și 700 EURO – cheltuieli și alte recompense.

Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza
OYA ATAMAN versus TURCIA
(nr. 74552/01) din 05.12.2006

Faptele principale

Reclamanta, Oya Ataman, este o cetățeană a Turciei în vârstă de 36 ani (a.n. 08.02.1970), care locuiește la Istanbul. De profesie avocat, reclamanta este președintele Asociației Drepturilor Omului din Istanbul.

La 22 aprilie 2000, reclamanta a organizat o manifestare în grădina publică Sultanahmet din Istanbul, în formă de un defileu urmat de o declarație de presă, în care se protesta contra proiectului închisorilor de tip F.

Înspre amiaza zilei, poliția a cerut celor 40 – 50 de persoane care participau la manifestare agitând lozinci de a se împrăștia. Întrucât manifestanții au refuzat să îndeplinească ordinul poliției, poliștii au utilizat gaze lacrimogene, numite «spray de piper». În urma acțiunilor polițienești, 39 de manifestanți au fost reținuți, printre care și reclamanta care a fost eliberată după controlul de identitate.

Reclamanta a depus plângere contra directorului general al Serviciului de securitate din Istanbul și poliștii, învinuindu-i de tratament nepotrivit pe motivul utilizării «spray-ului de piper», de arest ilegal și pentru că au împiedicat efectuarea declarației publice care trebuia să aibă loc la finele manifestației. Procuratura a declarat plângerea depusă de către reclamantă drept fiind inadmisibilă spre examinare; iar Curtea de asesori în ședința sa ce a avut loc la 25 septembrie 2000 a adoptat aceeași poziție.

Plângeri

Invocând dispozițiile articolelor 3 și 11, reclamanta se plângea de utilizarea gazelor lacrimogene la dispersarea manifestanților, precum și de atentarea la dreptul său la libera exprimare și libera asociere.

Decizia Curții

Articolul 3 a Convenției

Curtea notează în primul rând că «spray-ul de piper» este utilizat în statele membre a Consiliului Europei pentru a controla, adică pentru a împrăștia manifestările în cazul existenței riscului de ieșire a situației de sub control. Acest gaz nu figurează printre gazele toxice enumerate în anexa la Convenția CAC din 1993 cu privire la interzicerea dezvoltării, producerii, stocării și folosirii armelor chimice și distrugerii acestora). Cu toate acestea, Curtea relevă că utilizarea acestui gaz poate cauza disconfort, de exemplu, probleme respiratorii, grețuri, vomități, iritări ale căilor respiratorii, iritarea căilor lacrimogene și a ochilor, spasme, dureri în cutia toracică, dermatite sau alergii.

În cazul dat, Curtea constată că reclamanta nu a prezentat nici un certificat medical întru demonstrarea efectelor nefaste pe care le-a suportat în urma expunerii la acțiunea acestui gaz. Fiind eliberată după puțin timp de la arestarea sa, ea nu s-a prezentat pentru efectuarea unui examen medical.

În aceste condiții, Curtea este de părerea că nu există nici o dovadă ce ar putea fi invocată întru susținerea plângerilor reclamantei de tratament nepotrivit. Reieșind din cele expuse, instanța concludă că normele articolului 3 nu au fost încălcate.

Articolul 11 a Convenției

Curtea relevă că a fost comisă o imixtiune în dreptul reclamantei la reuniuni, – imixtiune prevăzută de către dispozițiile Legii nr. 2911 cu privire la reuniuni și manifestări, urmărind scopul legitim de protejare a drepturilor altor persoane, ca dreptul la libera circulație.

Curtea observă că manifestarea era una neregulamentară – fapt ce nu este contestat de către reclamantă. Cu toate acestea, o situație neregulamentară nu justifică atentarea la dreptul la reuniuni.

Din dosar reiese că grupul de manifestanți a fost informat de câteva ori privind faptul că manifestarea nu era regulamentară, precum și deranjul cauzat de către ei ordinii publice la o oră de vârf, și că acestora le era recomandat de a părăsi manifestarea. Reclamanta, împreună cu alți manifestanți, nu s-a supus apelurilor lansate de către forțele de ordine și a încercat să forțeze trecerea. Cu toate acestea, nu există premise de a afirma că grupul de manifestanți reprezenta un pericol pentru ordinea publică, cu excepția unor eventuale perturbări a circulației. Era vorba doar de ceva mai mult de cincizeci de persoane care doreau să atragă atenția opiniei publice asupra unei probleme actuale. Reuniunea în cauză a început în jurul amiezii și s-a încheiat cu arestarea unui grup de manifestanți în următoarea jumătate de oră. Curtea este frapată, în particular, de dorința acută a autorităților de a pune capăt acestei manifestații care era organizată sub egida Asociației Drepturilor Omului.

Conform părerii Curții, în absența actelor de violență din partea manifestanților, este important ca organele puterii publice să poată da dovadă de o anumită toleranță față de reuniunile pașnice pentru ca dreptul la reuniuni, în sensul garantării sale de către normele Convenției, să nu fie lipsit de conținut.

În aceste condiții, Curtea consideră că intervenția forțelor polițienești era una disproportională și nu constituia o măsură necesară în vederea protejării ordinii publice în sensul normelor consacrate de către Convenție. Reieșind din cele expuse, Curtea a conchis că au fost încălcate dispozițiile articolului 11.

Curtea consideră că însăși constatarea faptului încălcării normelor consacrate de către Convenție oferă o satisfacție echitabilă suficientă în vederea reparării prejudiciului moral cauzat reclamantei și-i alocă acesteia 1 000 EURO în calitate de compensare a cheltuielilor și alte recompense.

(nr. 10807/04) din 30.11.2006

Faptele principale

Reclamantul, Christiaan Joseph Willibrord Veraart, este un cetățean olandez, născut în anul 1944. El este avocat de profesie.

La 19 iunie 2000, canalul de televiziune NCRV a difuzat un documentar intitulat «Mame ascunse» (Verborgen moeders) în care era vorba despre o femeie, d-na A.K., care afirma că a fost victima incestului săvârșit de către bunelul său, tatălui său și de către doi frați ai săi. Ea susținea că în urma actelor rudelor sale a rămas gravidă de cinci ori și că una din sarcini a fost întreruptă, iar din cei patru bebeluși care au venit pe lume în termen, trei au făcut obiectul unui omor ritual, iar ultimul a fost vândut. Declarațiile sale erau prezentate drept reamintiri, peste care ea a putut să treacă cu ajutorul unui terapeut, dl Kieft, sub supravegherea căruia ea s-a aflat timp de șase ani.

Familia K. care dezmințea spusele d-nei A.K., a apelat la serviciile d-lui Veraart. Ulterior, canalul de televiziune NCRV a fost învinuit de defăimare.

La 14 iunie 2002, procuratura a lansat un comunicat de presă în care se declara că NCRV a recunoscut că a defăimat familia K. și că a fost încheiată o tranzacție de împăcare.

La 28 noiembrie 2001, canalul de radio AVRO a difuzat o emisiune ce se referea la o întrevvedere cu reclamantul vizând subiectul acestei afaceri, în care acesta declara că asemenea terapeuți ca dl Kieft erau «periculoși». Reclamantul a spus următoarele: «Unul ca acesta cu siguranță nu trebuie să fie autorizat să ofere servicii terapeutice. Acest om locuiește într-o provincie din Olanda de Nord și ar fi trebuit să cultive varză pentru vânzare pe piață (...) El ar fi trebuit să planteze varză la locul său de reședință, și nicidecum să lucreze cu pacienții sau cu oamenii care se află în depresie. Găsesc aceasta foarte interesant și cred că acest fapt deloc nu dă dovadă de profesionalism. Bineînțeles, este posibil ca aceste persoane să fie magicieni (magiërs), însă aceasta nu are nimic comun cu practica terapeutică, nimic ce ar ține de medicină. Aplicând terapia regresivă, ei readuc aceste persoane cu un pas în urmă. Unde a fost educat acest om? Ce studii a făcut? Nu am nici o idee, și drept cine se crede el? Acest om se compară cu Dumnezeu. La sigur, nu există nici un medic care ar fi în stare să spună una ca asta, nu-i așa?»

În cadrul emisiunii la fel a avut loc și o întrevvedere cu dl Kieft, care a declarat că el nu era nici hipnotizator, nici un terapeut ce aplică practici de regresie. Cu toate acestea, el credea că emoțiile trezite în cadrul exercițiilor de relaxare și de acupresiune se raportau la evenimentele reale și era sigur că amintirile pe care el a ajutat-o pe d-na A.K. să le regăsească erau adevărate.

La 9 decembrie 2001, dl Kieft a depus o plângere contra reclamantului adresată decanului Ordinului local de avocați. La 22 martie 2002 decanul a emis un aviz provizoriu. El a indicat că dl. Kieft la 24 ianuarie 2002 a fost rugat să renunțe la practica sa medicală și științifică, însă el a refuzat să comunice aceste informații. În fine, la 3 octombrie 2003, în urma unui apel depus la comisia disciplinară de recurs (Hof van Discipline), plângerea d-lui Kieft a fost recunoscută drept fiind una fondată. Întrucât reclamantul nu avea înscrieri în cazierul judiciar, acestuia i-a fost anunțat un avertisment (enkele waarschuwing), fapt care după părerea lui și i-a încălcat drepturile invocate în fața Curții.

Pentru prima dată calificarea profesională a d-lui Kieft a fost examinată în cadrul unei audiențe în fața comisiei la 28 aprilie 2003, unde și a fost indicat că dl Kieft și-a făcut studiile la Institutul Internațional de Psihoterapie Unitivă, după care a urmat niște cursuri practice și teoretice, precum și un curs cu durata de doi ani în terapie relațională multi-metodă.

La 16 martie 2005 dl Kieft a informat Curtea Europeană pentru Drepturile Omului că el la fel a intentat o procedură civilă cu privire la cauza care a fost amânată până la emiterea deciziei instanței. Cu toate acestea, dl Kieft nu dorea să intervină în procedura din fața Curții în calitate de parte terță (articolul 36 § 2 a Convenției).

La 13 octombrie 2005 familia K. a intentat contra d-lui Kieft o acțiune întru rambursarea prejudiciilor și daunelor-interese, întemeindu-și acțiunea sa pe faptul că descrierea făcută de către reclamant era prezentată drept o agravare a problemelor d-nei A.K.. Acțiunea la fel era îndreptată și contra declarațiilor formulate de dl Kieft în ceea ce ține de veridicitatea amintirilor despre care vorbea această doamnă.

Plângeri

Reclamantul susținea că sancțiunea care i-a fost aplicată de către comisia disciplinară de recurs a constituit o încălcare a prevederilor articolului 10 a Convenției.

Decizia Curții

Articolul 10

Curtea atrage atenția asupra faptului că nimeni nu contestă existența unei imixțiuni (în formă de aplicare a sancțiunii) în dreptul la libera exprimare a reclamantului, și că această imixțiune era prevăzută de lege, fiind destinată protejării reputației sau drepturilor altor persoane.

În ceea ce privește stabilirea faptului dacă această imixțiune era necesară într-o societate democratică, Curtea reamintește că în primul rând, în pofida faptului că avocații se bucură de dreptul la libera exprimare, specificul profesiei cere ca ei să dea dovadă de un comportament discret, onest și demn în public.

Curtea relevă că în cazul dat, d-na A.K. a acuzat în mod public familia sa de crime ce sunt deosebit de respingătoare. Familia K. a apelat la serviciile reclamantului pentru a obține compensarea prejudiciului care i-a fost cauzat și pentru a-și proteja reputația. Nu putem pune la îndoială că reclamantul avea dreptul să facă declarații publice în interesul clienților săi, chiar și în afara sălii de audiență, cu condiția că acționează cu bună credință și în conformitate cu principiile eticii profesionale.

În ceea ce ține de reclamant, precum și de baza faptică pe care se întemeia declarația făcută de acesta, trebuie să admitem că exista o legătură între acuzațiile formulate de către d-na A. K. și tratamentul terapeutic pe care l-a primit la dl Kieft pe parcursul a mai mulți ani. Însuși, dl Kieft niciodată nu a negat acest lucru. Mai mult ca atât, în emisiunea radio în cadrul căreia reclamantul a lansat declarația ce a declanșat conflictul în cauză, dl Kieft la fel a declarat fără nici o ambiguitate că tratamentul terapeutic pe care l-a primit d-na A.K. la el nu doar i-a permis acesteia să-și regăsească amintirile, dar și a ajutat-o să admită că acestea erau adevărate.

Din faptele care sunt cunoscute Curții, veridicitatea declarațiilor d-nei A.K. nu a fost confirmată de nici o sursă independentă sau de dl Kieft.

În aceste condiții, precum și referitor la extrema gravitate a acuzațiilor lansate în adresa familiei K., este absolut rațional să se ceară ca cel puțin dl Kieft să indice asupra calificării sale profesionale. De fapt, e dificil de a înțelege cum în lipsa acesteia s-ar fi putut stabili existența sau inexistența unei baze factice ce ar confirma opinia exprimată de către reclamant. Or, dl Kieft a ținut confidențiale toate informațiile cu privire la calificarea și formarea sa profesională până la cea din urmă etapă a procedurii disciplinare. În plus, din decizia ce a fost luată de către comisia disciplinară de recurs nu reiese că aceasta a încercat să determine dacă dl Kieft dispunea de competența profesională necesară pentru a stabili veridicitatea acuzațiilor lansate de către d-na A.K. doar cu ajutorul psihoterapiei, sau că reclamantul era apt să-și justifice propriile declarații.

Curtea consideră că pentru ca aprecierea faptelor pertinente să fie acceptabilă, cel puțin ar fi trebuit să fie examinat acest aspect important al cauzei. Doar astfel ar fi fost posibil să se ia în cunoștință de cauză o decizie privind problema depășirii de către reclamant a limitelor admisibile ale comportamentului profesional. În situația actuală, comisia disciplinară de recurs a luat decizia în cauză bazându-se pe o apreciere insuficientă a faptelor, și în așa mod conchidem că motivele care au stat la temelia ei sunt lipsite de relevanță. Curtea a decis, cu cinci voturi pro și două contra, că a fost comisă încălcarea dispozițiilor articolului 10

(dreptul la libera exprimare) a Convenției Europene a Drepturilor Omului. Aplicând normele articolului 41 (dreptul la satisfacție echitabilă) a Convenției, Curtea alocă reclamantului 2 583 EURO în calitate de compensare a daunelor și prejudiciilor.

Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza
LEEMPOEL & S.A. ED. CINE REVUE versus BELGIA
(nr. 64772/01) din 09.11.2006

Faptele principale

Cazul ține de retragerea vânzărilor și interzicerea difuzării exemplarelor revistei Ciné Télé Revue care a publicat notițele pregătite de către un judecător de instrucție privind audierea sa în fața unei comisii parlamentare de anchetă.

Reclamanți sunt casa de ediție S.A. Editions Ciné Revue, o societate belgiană cu sediul la Bruxelles și editorul său, Marcel Leempoel, un cetățean al Belgiei în vârstă de 81 ani cu reședința la Bruxelles.

În octombrie 1996, Camera Reprezentanților a instituit o comisie parlamentară de anchetă «cu privire la modul în care a fost efectuată anchetarea în cazul Dutroux-Nihoul și ceilalți la poliție și în instanțele de judecată». Judecătoarea de instrucție, d-na D., care era răspunzătoare de instrucție în cazul de furt a două fetițe, a fost audiată de către această comisie la 17 și 18 decembrie 1996. În urma acestei audieri, președintele comisiei de anchetă i-a cerut să remită dosarul de pregătire pe care ea îl luase cu ea. Acest dosar conținea o serie de documente pe care ea cu certitudine nu se aștepta că va fi rugată să le remită, și anume notițele sale personale cu privire la apărare și recomandările avocatului său în ceea ce privește modul de a comunica și de a se prezenta în fața comisiei. Dosarul remis a fost pus la dispoziția membrilor comisiei de anchetă care urmau, totuși, să-l consulte la fața locului fără a avea posibilitatea de a face fotocopii.

La 30 ianuarie 1997, săptămânalul Ciné Télé Revue a publicat un articol care reproducea extrase considerabile din dosarul care a fost remis de către judecătorul menționat comisiei parlamentare de anchetă. Acest articol a fost anunțat pe coperta revistei fiind intitulat «Exclusiv – O atitudine surprinzătoare: cum judecătoarea D. și-a pregătit apărarea – revelații din dosarul său» care, pentru a impresiona și mai mult, era însoțit de o fotografie a doamnei magistrat. Aceste revelații au fost pe larg reproduse în presă.

În aceeași zi, urmare a recursului depus de către doamna judecătoare D., judecătorul provizoriu a tribunalului de primă instanță din Bruxelles l-a obligat pe dl Leempoel să întreprindă toate măsurile necesare în vederea retragerii în decurs de trei ore de la comunicarea hotărârii a tuturor exemplarelor din punctele de vânzare, sub amenințarea cu amendă în mărime de aproximativ 250 EURO pentru o revistă, și i-a interzis ca ulterior să distribuie orice exemplar care ar conține aceeași copertă și același articol.

La 5 februarie 1997, judecătorul provizoriu, pronunțându-se asupra unei cereri de recurs a reclamantei, a lăsat fără modificări hotărârea de condamnare, pe care acesta a extins-o și asupra societății, dispunând că documentele publicate cădeau sub incidența secretului de anchetă parlamentară și că publicarea semăna să lezeze dreptul la apărare, de altfel ca și dreptul la respectarea vieții private a doamnei magistrat. Curtea de Apel din Bruxelles la fel a lăsat fără modificări această hotărâre, însă doar cu privire la dl Leempoel. Printre altele, printr-o decizie emisă la 29 iunie 2000, Curtea de Casație a respins cererea de casare depusă de către reclamanți.

Între timp, doamna judecătoare D., a constatat prin intermediul executorului judiciar la 31 ianuarie 1997 prezența exemplarelor săptămânalului în mai multe librării, și a cerut să fie aplicată hotărârea de sechestrare a contului societății reclamante. În septembrie 1997, tribunalul de primă instanță din Bruxelles, menționând că nu a fost demonstrat că a avut loc vânzarea ca atare a săptămânalelor în cauză și lipsa de informare a patronilor librăriilor cu privire la retragerea

vânzărilor revistei, a ordonat anularea hotărârii de sechestrare și a obligat-o pe doamna judecătorească să achite societății reclamante circa 2 500 EURO în calitate de compensare a prejudiciilor și daunelor-interese.

Plângeri

Reclamanții susțineau că condamnarea lor a constituit o încălcare a normelor articolului 10 a Convenției. Printre altele, ei considerau că articolul 25 a Constituției belgiene, conform dispozițiilor căruia se interzice cenzura presei, oferă un regim mai protector în comparație cu cel garantat de către normele articolului 10 a Convenției, și că aplicarea sa, sub acest aspect, ar urma să fie garantată de către dispozițiile articolului 53 (protejarea drepturilor recunoscute ale omului) a Convenției.

Decizia Curții

Articolul 10 a Convenției

Curtea relevă că condamnarea reclamanților reprezintă o imixtiune în exercițiul drepturilor acestora la libera exprimare, – imixtiune ce era prevăzută de către lege și urmărea unul din scopurile legitime enumerate în articolul 10 § 2, anume protejarea reputației și drepturilor altor persoane.

Organele jurisdicționale ale Belgiei au justificat retragerea vânzărilor revistei în cauză prin faptul că era lezat dreptul la apărare și dreptul la respectul vieții private a doamnei judecătorească D., dar și prin faptul că documentele care au fost publicate erau protejate de secretul anchetei parlamentare.

Curtea își exprimă opinia, conform căreia considerarea că dreptul la apărare a doamnei judecătorească D. era pus în joc, nu este nici lipsită de temei, nici arbitrară. Instanța, în particular, menționează competența extrem de largă a Comisiei parlamentare de anchetă din Belgia și consideră că mărturiile făcute în fața acestei comisii pot avea impact asupra situației persoanei în cauză.

În altă ordine de idei, Curtea notează că articolul litigios ținea de un subiect ce reprezenta un interes general care suscita numeroase dezbateri: lucrările «Comisiei Dutroux» se înscriau în cadrul dezbaterilor publice ce erau pe larg discutate în acea perioadă și se referea la atitudinea manifestată de autoritățile belgiene – anume a organelor jurisdicționale – în examinarea cazului cu privire la dispariția copiilor. Cu toate acestea, nu putem considera că acest articol a servit interesul public din cauza conținutului său, dar și din cauză că audierile în fața Comisiei au fost retransmise integral și în direct, ceea ce în ansamblu a permis ca publicul să fie informat pe deplin.

În fine, ținând cont de faptul că a fost lezat dreptul la respectul vieții private, Curtea menționează că articolul în cauză conține critici ce vizează, mai întâi de toate, personalitatea doamnei judecătorească. În această privință, Curtea relevă că articolul incriminat conține și o copie a unei scrisori private în cel mai strict sens al termenului, scrisoare ce nu poate fi considerată drept fiind una ce contribuie la vreo dezbateri de interes general pentru societate, iar reclamanții nu au lămurit ce motive serioase au stat la baza deciziei de a publica integral conținutul acesteia. Mai mult ca atât, utilizarea informației din dosarul remis Comisiei de anchetă și comentariile ce figurau în articol pătrund în esența «sistemului de apărare» pe care l-ar fi adoptat sau l-ar fi putut adopta doamna judecătorească în fața Comisiei. Or, adoptarea unui «sistem de apărare» face parte din «cercul intim» a vieții private a unei persoane și confidențialitatea unor asemenea informații de ordin personal trebuie să fie garantată și protejată în vederea eliminării oricăror posibilități de imixtiune.

În aceste condiții, Curtea conchide că articolul în cauză, precum și difuzarea informației menționate, nu pot fi considerate drept contribuind la vreo dezbateri de interes general pentru societate și consideră că motivele invocate de către instanțele jurisdicționale interne întru justificarea condamnării reclamanților erau suficiente și pertinente. Relevând că ingerința în dreptul reclamanților la libera exprimare era una proporțională față de scopul urmărit, Curtea consideră că o asemenea imixtiune poate fi considerată drept fiind una “necesară într-o societate democratică”.

Reieșind din cele expuse, Curtea conchide că prevederile articolului 10 nu au fost încălcate.

Articolul 53 a Convenției

Curtea reamintește că deja a dispus că imixtiunea în cauză era «prevăzută de lege», constatând că decizia de retragere a vânzărilor nu reprezenta o măsură premergătoare publicării, procedura provizorie vizând să limiteze amploarea unui prejudiciu ce deja a fost cauzat. În ceea ce privește această concluzie, Curtea nu consideră necesar de a purcede la examinarea separată a plângerii întemeiate pe încălcarea dispozițiilor articolului 53, fiind fondată pe afirmarea încălcării normelor articolului 25 din Constituția Belgiei.

Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza
KRONE VERLAGS GMBH versus AUSTRIA
(nr. 72331/01) din 09.11.2006

Faptele principale

Reclamanta, Krone Verlags GmbH & Co KG, este o societate cu răspundere limitată ce-și are sediul la Viena și este proprietara cotidianului Neue Kronenzeitung.

În 1997 într-unul din numerele sale, societatea reclamantă a publicat un articol de o pagină cu privire la afirmările conform cărora două câștigătoare a concursului de frumusețe ar fi fost victimele hărțuirilor, iar una din ele – a violului. Articolul începea cu o declarație ce pune la dubii veridicitatea spuselor acestor tinere și pretindea că acestea încercau să profite de incident. În articol se spunea că această declarație era făcută de fiica d-lui R, directorul unei societăți din Linz organizatoare a concursurilor de frumusețe, și că era vorba de «prima declarație oficială» cu privire la scandal.

Cele două tinere vizate în declarații au intentat o procedură de citație directă contra autorului declarației. În octombrie 2000, tribunalul regional din Viena a declarat autorul declarației culpabil în cauza de defăimare în baza articolului 111 § 2 a Codului penal. În același timp, instanța de judecată a dispus că aceste declarații reprezentau o încălcare a dispozițiilor Legii cu privire la mass-media, încălcare ce putea fi comisă doar prin intermediul publicării și a condamnat societatea reclamantă solidar cu autorul declarației la plata unei amenzi și la achitarea cheltuielilor de judecată, aplicând dispozițiile articolului 35 cu privire la mass-media. Societatea reclamantă a depus un recurs la instanța de apel, însă fără succes.

Ca urmare, cele două tinere au cerut societății reclamante să achite cheltuielile aferente procedurii în cauza de defăimare. După ce a achitat aceste cheltuieli, societatea a intentat o acțiune în vederea rambursării sumelor plătite, îndreptată contra autorului declarației. Tribunalul raional a admis parțial cererea depusă de către societatea reclamantă și a repartizat cheltuielile între cele două părți. Tribunalul regional și Curtea Supremă au lăsat fără modificări această hotărâre.

Curtea Supremă a considerat că infracțiunea a fost comisă prin intermediul societății reclamante și a adăugat că declarațiile nu emanau din surse demne de încredere și, în orice caz, nu reprezentau un veritabil interes public.

Invocând dispozițiile articolului 10 (dreptul la libera exprimare) a Convenției Europene a Drepturilor Omului, societatea reclamantă se plângea de faptul că a fost declarată culpabilă de încălcarea prevederilor Legii cu privire la mass-media.

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului consideră că intervenția în cauză era fondată pe dispoziții legale și că aceasta urmărea scopul legitim de protejare a reputației și drepturilor altor persoane.

Curtea atribuie o importanță deosebită faptului că societatea reclamantă, publicând declarațiile defăimătoare, a stabilit o legătură necesară între aceasta și public. Printre altele, ziarul a plasat un accent vădit pe declarații, pretinzând că era vorba «de primele declarații oficiale», ceea ce incontestabil a atras atenția cititorilor.

Reieșind din cele expuse, Curtea este de părerea că faptul de atragere a societății reclamante la răspundere solidară pentru achitarea unei părți din cheltuielile suportate pe parcursul procedurii în defăimare era unul acceptabil și nu reprezenta o încălcare a dreptului reclamantei la libera exprimare. De aici Curtea a conchis în unanimitate că normele articolului 10 nu au fost încălcate.

Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza MAMERE versus FRANȚA (no 12697/03) 0711.2006 Faptele principale

Noël Mamère este un cetățean francez, născut în anul 1948 care locuiește la Paris.

Membru și responsabil al partidului ecologist «Verzii», reclamantul este la fel și primarul orașului Bègles și deputat al Girondei. În perioada 1977 – 1992 el a fost jurnalist și a lucrat pentru canalul de televiziune publică «Antena 2», unde prezenta jurnalul televizat.

În octombrie 1999, reclamantul a participat la emisiunea televizată «Toată lumea vorbește» condusă de Thierry Ardisson. În cadrul acestei emisiuni, un alt invitat a invocat accidentul ce a avut loc la centrala atomică din Cernobîl și și-a împărtășit emoțiile pe care le-a trăit citind o lucrare consacrată victimelor acestei catastrofe. Vorbind la acest subiect, reclamantul l-a menționat pe dl Pellerin, fostul director al SCPRI (Serviciul Central de Protecție contra razelor ionizante), pe care l-a calificat drept un personaj lugubru «care nu înceta să ne povestească că Franța era atât de tare – complexul lui Asterix – că norul din Cernobîl nu a trecut peste frontierele noastre».

Dl Pellerin a acționat direct reclamantul, de altfel ca și societatea națională de televiziune «France 2» și directorul publicării, dl Marc Tessier, în fața tribunalul corecțional din Paris pentru defăimare publică în adresa unui funcționar, delict prevăzut și condamnat de normele articolelor 29 și 31 a Legii din 29 iulie 1881 cu privire la libertatea presei.

La 11 octombrie 2000, judecata l-a condamnat pe dl Marc Tessier și pe reclamant la achitarea unei amenzi în mărime de 10 000 franci fiecare, ceea ce constituia aproximativ 1524,49 EURO. Curtea de Apel din Paris, sesizată de către reclamant, în ședința sa ce a avut loc la 3 octombrie 2001, a lăsat în vigoare hotărârea de condamnare: instanța a considerat că spusele d-lui Mamère erau defăimătoare întrucât lezau «onoarea și reputația» d-lui Pellerin, căci îi incriminau acestuia că el, de mai multe ori, «în calitate de specialist pe probleme de radioactivitate, a furnizat, fiind în cunoștință de cauză, informații eronate, chiar mincinoase cu privire la o chestiune foarte importantă, anume problema catastrofei de la Cernobîl, care putea avea incidențe asupra sănătății francezilor». Instanța a dispus lipsa bunei credințe în baza faptului că reclamantul a dat dovadă de lipsă de cumpătare, întrucât acesta a insistat cu tot dinadinsul și în mod decisiv faptului că în toată cunoștința de cauză, dl Pellerin a dat dovadă de o voință repetată de a minți și nu a încetat să denatureze adevărul. Curtea a considerat, printre altele, că reclamantul l-a investit în mod ridicol pe dl Pellerin cu «caracteristici răutăcioase» utilizând adjectivul «lugubru» și spunând că acesta suferea de «complexul lui Asterix».

La 22 octombrie 2002, Curtea de Casație a respins cererea de casare depusă de către reclamant, dl Tessier și societatea «France 2».

În mai 2006, dl Pellerin a fost supus examinării pentru «inducere în eroare agravată» în cadrul unei instrumentări publice a cazului ca urmare a depunerii unei plângeri contra X de către persoanele care s-au îmbolnăvit de cancer al glandei tiroide, Comisia de cercetări și de informații independente cu privire la radioactivitate (CRIIRAD) și Asociația franceză a bolnavilor care suferă de maladiile glandei tiroide (AFMT). Persoanele care au depus plângerea afirmau că serviciile oficiale au mințit și subevaluat contaminarea solului, aerului și alimentelor în urma catastrofei de la Cernobîl.

Plângeri

Invocând prevederile articolului 10, reclamantul denunța condamnarea sa de către organele jurisdicționale franceze pentru complicitatea la defăimarea publică a unui funcționar.

Decizia Curții

Articolul 10 a Convenției

Curtea relevă că condamnarea reclamantului pentru complicitate la defăimarea unui funcționar constituie o ingerință în exercițiul dreptului său la libera exprimare, ingerință ce era prevăzută de către dispozițiile Legii din 29 iulie cu privire la libertatea presei și urmărirea scopuri legitime enumerate în articolul 10 § 2, adică protejarea reputației altor persoane.

În cele ce urmează, Curtea menționează că în cazul dat ne aflăm în prezența unei situații când normele articolului 10 reclamă un nivel mai înalt de protecție a dreptului la libera exprimare: dintr-un punct de vedere, declarațiile reclamantului țineau de subiecte ce reprezentau un interes general – anume protejarea mediului înconjurător și sănătății publice –, iar din alt punct de vedere, reclamantul se exprima ferm în calitatea sa de persoană aleasă și membru al partidului ecologist, în modul în care afirmațiile sale se prezentau drept expresie politică sau «militantă».

Curtea reamintește că persoanele urmărite pe motivul afirmațiilor făcute de acestea cu privire la un subiect de interes general trebuie să poată să se exonereze de răspundere, dând dovadă de bună credință și, vorbind despre afirmări cu privire la anumite fapte, dovedind veridicitatea acestora. În cazul dat, spusele invocate făceau parte din judecățile de valoare, dar la fel țineau și de imputarea anumitor fapte, și în așa mod, reclamantul trebuia să se aștepte la oferirea acestei duble posibilități.

În ceea ce ține de imputarea faptelor denunțate de către reclamant care se raportează la o perioadă de o vechime de mai mult de zece ani, atunci este evident că legea din 1881 a constituit un impediment pentru dovedirea veridicității spuselor sale. Or, dacă în general, Curtea percepe logica unei asemenea limitări temporale, ea consideră că întrucât este vorba despre evenimentele care se înscriu în Istorie sau țin de știință, se pare că din contra, pe parcursul timpului, dezbaterile se folosesc de informații noi susceptibile să permită o înțelegere mai bună a stării reale a lucrurilor.

Printre altele, pentru că afirmația se bazează în exclusivitate pe constatarea discutabilă a lipsei de cumpătate a spuselor incriminate, raționamentul urmărit de către Curtea de Apel în ceea ce privește absența bunei credințe din partea reclamantului nu este convingător pentru Curte. De fapt, Curtea reamintește practica sa judiciară, conform căreia este permis unei persoane care se angajează în dezbaterile publice de interes general să lanseze afirmații un pic mai puțin cumpătate. În cazul dat, afirmațiile d-lui Mamère, evident, erau sarcastice, însă se încadrează în limitele exagerării sau ale provocării admisibile și Curtea nu găsește în conținutul acestora termeni jignitori în mod expres.

În aprecierea sa, Curtea la fel ține cont și de faptul că persoana în cauză era un funcționar public. Cu toate acestea, în timpul în care reclamantul a lansat declarațiile sale care au fost recunoscute defăimătoare, SCPRI nu mai exista și dl Pellerin, în vârstă de 76 ani, nu mai desfășura activitatea profesională. Printre altele, întrebarea privind răspunderea atât personală, cât și «instituțională» a d-lui Pellerin se înscrie în întregime în cadrul dezbaterilor de interes general despre care și este vorba, iar în calitatea sa de director al SCPRI, el avea acces la măsurile efectuate și a intervenit de mai multe ori prin intermediul mijloacelor mass-media în vederea informării publicului cu privire la gradul de contaminare, sau mai mult decât atât, am putea spune, la absența contaminării teritoriului Franței. În aceste circumstanțe și cu referire la importanța extremă a dezbaterilor de interes general în cadrul cărora se înscriau declarațiile în cauză, condamnarea d-lui Mamère în cauza de defăimare nu poate fi considerată drept fiind una proporțională, și deci, «necesară» «într-o societate democratică».

Curtea a conchis în unanimitate încălcarea normelor articolului 10 (dreptul la libera exprimare) a Convenției Europene a Drepturilor Omului.

Întrucât reclamantul nu a formulat nici o cerere de satisfacție echitabilă, Curtea consideră că nu este cazul de a-i aloca acestuia vreo recompensă în sensul normelor articolului 41.

Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauzele
KOBENTER și STANDARD VERLAGS GMBH versus AUSTRIA (nr. 60899/00),
STANDARD VERLAGS GMBH versus AUSTRIA (nr. 13071/03)

și
STANDARD VERLAGS GMBH și KRAWAGNA-PFEIFER versus AUSTRIA (nr. 19710/02)
din 02.11.2006

În cele trei cazuri, Curtea a conchis în unanimitate încălcarea dispozițiilor articolului 10 (dreptul la libera exprimare) a Convenției Europene a Drepturilor Omului.

Faptele principale

Societatea cu răspundere limitată Standard Verlags GmbH cu sediul la Viena, este reclamant în toate cele trei spețe. Această societate este proprietara și editoarea cotidianului național Der Standard.

Cazul Kobenter și Standard Verlags GmbH la fel ține de dl Jakob Kobenter, cetățean austriac, născut în anul 1960 și domiciliat la Viena. Dl Kobenter este jurnalist și lucrează pentru Standard.

În numărul său din 2 septembrie 1998, cotidianul Standard a publicat niște articole ale d-lui Kobenter cu privire la un articol dintr-o revistă în care erau criticați homosexualii. Acest articol, apărut în revista Der 13 – Zeitung der Katholiken für Glaube und Kirche (13 – Jurnalul credinței și Bisericii catolice) preconizând să «pedepsească» homosexualii prin «biciuire» și să le aplice acestora «metodele naziste». În articol se spunea: «homosexualii se târăsc acum ca niște șobolani ce și-au părăsit găurile și sunt hrăniți «cu dragoste» de către politicieni și autoritățile religioase».

În urma unei proceduri de citație directă, la 13 iulie 1998, judecătoria regională din Linz a conchis că anumite pasaje din articolul din revista Der 13 se înscriau în infracțiunea de insultă (Beleidigung), în sensul articolului 115 a Codului penal, și l-a condamnat pe proprietarul și editorul revistei să-i despăgubească pe cei patru reclamanți care puteau fi identificați pe fotografiile de care era însoțit articolul.

Această hotărâre conținea și un pasaj în care se indica că homosexualitatea exista și în lumea animală și erau aduse exemple de practici homosexuale la diferite specii de animale.

Ca urmare, oamenii politici și reprezentanții Forumului austriac al gay-ilor și lesbienele au criticat în mod deschis hotărârea judecătorului, invocând tonalitatea și stilul acestei hotărâri, iar în septembrie 1998 Agenția austriacă de presă și societatea Standard au prezentat darea de seamă cu privire la această cauză.

Într-unul din aceste articole, dl Kobenter a indicat că judecata în cauză nu se deosebea cu nimic de «procesele din Evul Mediu de judecare a vrăjitoarelor». Această judecată anima «o campanie veninoasă inspirată de ura contra homosexualilor, citând exemple șocante luate din lumea animală» și arunca «dubii asupra integrității intelectuale și morale a judecătorului în cauză».

Ulterior, judecătorul menționat a exclus din hotărâre pasajul litigios, primind și un avertisment oficial.

Ca urmare, acesta l-a acționat pe dl Kobenter, învinuindu-l de defăimare (Üble Nachrede) și a cerut achitarea de daune-interese de la societatea Standard Verlags GmbH.

La 29 iunie 1999, judecătoria regională din St. Pölten l-a recunoscut pe dl Kobenter culpabil în cauza de defăimare în temeiul articolului 111 §§ 1 și 2 a Codului penal și i-a aplicat o amendă în mărime de 13 500 schillingi (aproximativ 981 EURO) cu amânare a executării hotărârii, perioada de probă constituind un an. Standard Verlags GmbH a fost obligată să achite judecătorului 50 000 ATS (3 633 EURO) de daune-interese, aplicând prevederile articolului 6 a Legii cu privire la mass-media și la publicarea hotărârii. Reclamanții au contestat hotărârea în instanța de apel, însă fără succes.

Cazul Standard Verlags GmbH se referă la numărul ziarului Der Standard din 1 martie 2000, în care a fost publicat un articol cu privire la procedura penală în cazul unei escrocherii și abuz de încredere îndreptată contra d-lui Peter Rosenstingl, un fost deputat al partidului liberal austriac (Freiheitliche Partei Österreichs – «FPÖ»). În particular, conform acestui articol, dl Ewald Stadler, un alt fost membru al FPÖ, ar fi cunoscut despre anumite mașinații frauduloase și ar fi fost în posesia documentelor cu privire la acest subiect.

Mijloacele mass-media au mediatizat pe larg procedura penală îndreptată contra d-lui Rosenstingl. Acesta și alți co-acuzați au fost, în fine, condamnați pentru escrocherie și abuz de încredere cauzatorii de prejudicii considerabile.

La 17 august 2000, dl Stadler a intentat în baza dispozițiilor Legii cu privire la mass-media (Mediengesetz) o procedură de citație directă în cauză de defăimare cu privire la articolul menționat. Standard Verlags GmbH s-a văzut nevoită să-i plătească acestuia 15 000 ATS (aproximativ 1 090 EURO) în calitate de daune-interese și să publice hotărârea judecătorească, care a fost de altfel lăsată fără modificări după examinare la instanța de apel.

Dl Stadler a intentat și el o procedură aparte în temeiul Legii cu privire la drepturile de autor (Urheberrechtsgesetz) și a dispozițiilor Codului civil (Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch). El i-a cerut societății Standard Verlags GmbH să nu publice fotografia sa însoțită de textul incriminat, să publice hotărârea luată de către instanța de judecată și să-i achite 2 000 EURO în calitate de compensare a prejudiciului material. El la fel a cerut instanței de judecată să pronunțe o ordonanță provizorie.

La 22 noiembrie 2002, reclamantul și dl Stadler au apărut în fața tribunalului comercial din Viena. Ei au încheiat o tranzacție de împăcare parțială, în conformitate cu care reclamantul se obliga să nu publice fotografia d-lui Stadler însoțită de un text analogic declarației incriminate și să publice încheierea. Deci, tribunalul a limitat audierea doar la aspectul de indemnizare.

La 3 decembrie 2001, tribunalul comercial din Viena i-a ordonat societății Standard Verlags GmbH să ramburseze cheltuielile cerute de dl Stadler în partea din cererea sa ce era acoperită de tranzacția de împăcare parțială, însă a respins cererea de indemnizare.

Cauza Standard Verlags GmbH și Krawagna-Pfeifer ține de societatea Standard Verlags GmbH și Katharina Krawagna-Pfeifer, cetățeană austriacă care la momentul desfășurării evenimentelor, era redactor-șef a paginii politice a ziarului Standard.

La 9 octombrie 1998, cotidianul Standard a publicat un articol cu privire la partidul liberal austriac (FPÖ) scris de către d-na Krawagna-Pfeifer. Articolul se referea la dl Jörg Haider, care la acea epocă era un membru de prim plan a FPÖ, stilul său de lider și condamnarea sa anterioară pentru tentativa de defăimare a unui profesor universitar la 1 octombrie 1998. În articol se preciza: «După toate, Haider a fost condamnat într-o cauză de materie penală de către prima instanță pentru că a ruinat reputația și perspectivele de viitor a unei persoane».

Dl Haider a intentat contra reclamanților două proceduri. În cadrul procedurii de citație directă întreprinsă în temeiul Legii cu privire la mass-media, d-na Krawagna-Pfeifer a fost condamnată pentru defăimare la achitarea unei amenzi în mărime de 15 000 ATS, cu amânarea executării și o perioadă de probă, iar societatea Standard Verlags GmbH a fost obligată să achite 20 000 ATS în calitate de daune-interese d-lui Haider, precum și să publice hotărârea instanței de judecată.

În urma procedurii civile separate, reclamanții la fel au fost obligați să se abțină de la repetarea declarației litigioase, să o excludă pe aceasta și să publice hotărârea instanței de judecată.

Plângeri

Invocând prevederile articolului 10 a Convenției, reclamanții se plâneau de toate hotărârile adoptate de către instanțele de judecată contra lor. În cauzele Standard Verlags GmbH și Standard Verlags GmbH și Krawagna-Pfeifer, reclamanții invocau la fel și dispozițiile articolului 6 § 1 (dreptul la un proces echitabil).

Decizia Curții

Articolul 10

În cele trei cauze, Curtea consideră că motivele invocate de către organele jurisdicționale interne pentru a justifica imixtiunea în exersarea de către reclamanți a drepturilor sale la libera exprimare nu erau «pertinente și suficiente» și că diversele condamnări și amenzi aplicate acestora nu erau «necesare într-o societate democratică». Deci, în toate cele trei cauze a fost admisă o încălcare a prevederilor articolului 10.

În cazul Kobenter și Standard Verlags GmbH, Curtea constată că articolele incriminate se refereau la un subiect ce reprezenta un interes general la momentul desfășurării evenimentelor. Printre altele, în circumstanțele cauzei date, interesul reclamantului de a difuza informațiile cu privire la acest subiect, evident, pe un ton provocator și în mod exagerat, predomină asupra interesului magistratului de a-și proteja reputația și a puterii judiciare în mod general. Faptul că aceste pasaje ale hotărârii au fost ulterior eliminate de către însuși judecător și că acesta a primit și un avertisment în cadrul unei proceduri disciplinare ce a urmat mai târziu ne demonstrează că acesta nu și-a executat obligațiile într-o manieră demnă de funcția de judecător. Curtea consideră că reclamanții și-au jucat rolul său și și-au asumat răspunderea de «câine de gardă», precum și că critica formulată nu a reprezentat un atac nejustificat sau distructiv îndreptat contra judecătorului menționat sau contra puterii judiciare ca atare.

În cauza Standard Verlags GmbH, Curtea consideră că declarația incriminată, repusă în contextul său, constituie un comentariu obiectiv asupra unei chestiuni de interes general. Deci, această afirmație poate fi considerată drept o judecată de valoare, și nu o declarație de fapt. Aceasta ridică în esență întrebarea de a cunoaște dacă dl Stadler cunoștea sau trebuia să cunoască despre mașinațiile d-lui Rosenstingl. Această judecată de valoare nu era una excesivă întrucât era fondată pe anumite fapte, după cum, printre altele, a recunoscut și dl Stadler.

În cazul Standard Verlags GmbH și Krawagna-Pfeifer, Curtea subliniază că articolul în cauză reprezenta un comentariu politic care critica stilul de lider pe care l-a adoptat dl Haider, acuzându-l pe acesta că i-a lăsat să decadă membrii partidului întrucât o considera convenabil, continuând însă să-i susțină pe alții, în pofida condamnării penale a acestora. Anume în acest context a fost formulată declarația în care se menționa condamnarea d-lui Haider de către prima instanță. Conform opiniei Curții, fraza litigioasă conținea atât o declarație de fapt, precum și o judecată de valoare. Prima parte a sa invoca condamnarea d-lui Haider, care este un fapt, iar cea de a doua parte conținea o judecată de valoare, anume afirmația jurnalistei conform căreia dl Haider a ruinat reputația și viitoarele perspective ale unei persoane.

În ceea ce ține de un articol precedent publicat în cotidianul Standard cu o săptămână înainte cu privire la condamnarea d-lui Haider pentru tentativă de defăimare, Curtea consideră că întru susținerea afirmațiilor incriminate exista o bază factuală suficientă. Instanța consideră că interesul public în obținerea informațiilor cu privire la credibilitatea personală a unui om politic de prim plan prevala asupra interesului acestuia de a-și proteja reputația.

În ceea ce privește condamnarea d-nei Krawagna-Pfeifer în cadrul procedurii intentate în baza dispozițiilor Legii cu privire la mass-media, Curtea reamintește că garanția oferită de către normele articolului 10 jurnaliștilor în ceea ce ține de relatările privind problemele de interes general este subordonată condiției că

persoanele interesate acționează cu bună credință întru furnizarea informațiilor exacte și demne de încredere, respectând normele eticii profesionale ale jurnaliștilor. D-na Krawagna-Pfeifer a acționat cu bună credință, însă, în calitatea sa de jurnalist, nu putea invoca acest mijloc de apărare referitor la dispozițiile legislației austriece cu privire la defăimare.

Curtea reține, printre altele, că ea nu este convinsă de argumentul invocat de către Guvernul Austriei, conform căruia sancțiunile aplicate reclamantilor erau proporționale, în particular, cele ale d-nei Krawagna-Pfeifer, problema nu ține atât de condamnarea sa la achitarea unei amenzi relativ modestă cu amânarea executării și o perioadă de probă, ci însuși de faptul că aceasta a fost condamnată.

Articolul 6 § 1

Curtea consideră inadmisibilă examinarea plângerilor din punct de vedere a normelor articolului 6 în cazurile Standard Verlags GmbH și Standard Verlags GmbH și Krawagna-Pfeifer.

Aplicând dispozițiile articolului 41 (dreptul la satisfacție echitabilă), Curtea alocă următoarele sume: societății Standard Verlags GmbH, în calitate de compensare a prejudiciului material și cheltuielilor și altor recompense: 10 324,96 EURO și 7 971,24 EURO (în cazul Kobenter și Standard Verlags GmbH), 8 000 EURO și 8 000 EURO (în cazul Standard Verlags GmbH), și 16 000 EURO și 16 000 EURO (în cazul Standard Verlags GmbH și Krawagna-Pfeifer); jurnalistului Jakob Kobenter 152,61 EURO în calitate de compensare a prejudiciului material și 5 000 EURO – cheltuieli și alte recompense; și jurnalistei Katharina Krawagna-Pfeifer 2 000 EURO în calitate de reparare a prejudiciului moral.

* * *

Acte normative:

L E G E
pentru completarea unor acte legislative

nr. 388-XVI din 08.12.2006

Monitorul Oficial nr.199-202/958 din 29.12.2006

* * *

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art.I. - Legea nr.45-XIII din 12 aprilie 1994 privind activitatea operativă de investigații (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2003, nr.11-13, art.38), cu modificările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. Articolul 8 se completează cu alineatele (5) și (6), cu următorul cuprins:

“(5) Ordonanța motivată privind înfăptuirea măsurii operative de investigații, demersul procurorului și încheierea judecătorului de instrucție, precum și materialele care au servit drept temei pentru luarea unei astfel de hotărâri se păstrează în conformitate cu legislația în vigoare.

(6) Înfăptuirea măsurii operative de investigații se autorizează pentru o durată de cel mult 30 de zile. Pentru motive temeinic justificate, în aceleași condiții, acest termen poate fi prelungit. Durata totală a înfăptuirii măsurii operative de investigații nu poate depăși 6 luni.”

2. După articolul 15 se introduce un articol nou, care devine articolul 15¹, cu următorul cuprins:

“**Articolul 15¹**. Obligația de a acorda asistență organelor care exercită activitate operativă de investigații

(1) Autoritățile publice, întreprinderile, instituțiile și organizațiile, indiferent de tipul de proprietate, sînt obligate să acorde asistență organelor care exercită activitate operativă de investigații la îndeplinirea atribuțiilor ce le revin conform legii.

(2) Întreprinderile, instituțiile și organizațiile prestatoare de servicii poștale și de telecomunicații, indiferent de tipul de proprietate, sînt obligate să asigure condiții tehnice necesare înfăptuirii de către organele împuternicite a măsurilor operative de investigații, precum și să întreprindă acțiuni pentru neadmiterea divulgării conținutului, metodelor și tacticii acestor măsuri.”

Art. II. - Legea telecomunicațiilor nr.520-XIII din 7 iulie 1995 (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr.56, art.393), cu modificările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, după noțiunea “rețea de telecomunicații publică” se introduce noțiunea “rețea specială de telecomunicații”, cu următorul cuprins:

“rețea specială de telecomunicații - rețea de telecomunicații destinată asigurării necesităților autorității publice, apărării, securității naționale și menținerii ordinii publice;”

2. După articolele 20 și 22 se introduc, respectiv, două articole noi, care devin articolele 20¹ și 22¹, cu următorul cuprins:

“**Art.20¹**. - Întreprinderile și operatorii de telecomunicații, indiferent de tipul de proprietate, sînt obligați:

a) să prezinte, în condițiile legii, organelor împuternicite care exercită activitate operativă de investigații informații despre utilizatorii serviciilor de telecomunicații și despre serviciile de telecomunicații prestate acestora, precum și alte informații necesare pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin conform legii;

b) să permită, inclusiv din punct de vedere tehnic, organelor împuternicite să înfăptuiască, în condițiile legii, măsurile operative de investigații;

c) să asigure îndeplinirea cerințelor, stabilite de către agenție în coordonare cu organele care exercită activitatea operativă de investigații, față de rețelele și mijloacele de telecomunicații pentru înfăptuirea măsurilor operative de investigații;

d) să întreprindă acțiuni pentru neadmiterea divulgării conținutului, metodelor și tacticii măsurilor operative de investigații îndeplinite de organele împuternicite.”

Art.22¹. - (1) Rețelele speciale de telecomunicații se creează și funcționează pentru asigurarea necesităților autorității publice, apărării, securității naționale și menținerii ordinii publice în cadrul sistemelor speciale de telecomunicații ale Republicii Moldova. Regulamentul cu privire la sistemele speciale de telecomunicații ale Republicii Moldova se aprobă de Guvern.

(2) Crearea și funcționarea rețelelor speciale de telecomunicații se asigură de către organele împuternicite prin lege.

(3) Canalele rețelelor de telecomunicații publice și departamentale pentru necesitățile rețelelor speciale de telecomunicații se oferă pe bază contractuală, în modul stabilit de legislație.

(4) Operatorii de telecomunicații sînt obligați să asigure oferirea prioritara a canalelor de telecomunicații pentru necesitățile rețelelor speciale de telecomunicații și să întreprindă măsuri urgente pentru restabilirea lor în caz de defectare.”

Art.III. - Guvernul, în termen de 3 luni, va prezenta Parlamentului propuneri de aducere a legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Marian LUPU

Chișinău, 8 decembrie 2006.

*

*

*

H O T Ă R Î R E
cu privire la confirmarea în funcție a membrilor Consiliului
Coordonator al Audiovizualului

nr. 306-XVI din 20.10.2006

Monitorul Oficial nr.170-173/787 din 03.11.2006

* * *

În conformitate cu art.42, 43 și 68 din Codul Audiovizualului al Republicii Moldova nr.260-XVI din 27 iulie 2006,
Parlamentul adoptă prezenta hotărîre.

Art.1. - Se confirmă în funcția de membru al Consiliului Coordonator al Audiovizualului:

FRUMUSACHI Valeriu - pe un termen de 2 ani
GORINCIOI Gheorghe - pe un termen de 6 ani
MIHALACHE Corneliu - pe un termen de 6 ani
PLEȘCA Ruslan - pe un termen de 4 ani
ROTARU Constantin - pe un termen de 2 ani
SOLTAN Valeriu - pe un termen de 4 ani
ȚURCANU Vlad - pe un termen de 2 ani
VASILACHE Ludmila - pe un termen de 6 ani.

Art.2. - Prezenta hotărîre intră în vigoare la data adoptării.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Marian LUPU

Chișinău, 20 octombrie 2006.

H O T Ă R Î R E
cu privire la confirmarea în funcție a unui membru
al Consiliului Coordonator al Audiovizualului

nr. 315-XVI din 02.11.2006

Monitorul Oficial nr.174-177/805 din 10.11.2006

* * *

În conformitate cu art.42, 43 și 68 din Codul Audiovizualului al Republicii Moldova nr.260-XVI din 27 iulie 2006,

Parlamentul adoptă prezenta hotărâre.

Art.1. - Se confirmă în funcția de membru al Consiliului Coordonator al Audiovizualului ALBU Carmelia pe un termen de 4 ani.

Art.2. - Prezenta hotărâre intră în vigoare la data adoptării.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Marian LUPU

Chișinău, 2 noiembrie 2006.

Nr.315-XVI.

* * *

MINISTRUL DEZVOLTĂRII INFORMAȚIONALE

O R D I N

**cu privire la tarifele pentru serviciile poștale de bază prestate în
teritoriul Republicii Moldova de Î.S. "Poșta Moldovei"**

nr. 151 din 27.11.2006

Monitorul Oficial nr.199-202/696 din 29.12.2006

* * *

În conformitate cu Legea poștei nr.463-XIII din 18 mai 1995 (art.10 și 20), prevederile "Metodologiei de calcul al costurilor și tarifelor la serviciile prestate de Întreprinderea de Stat "Poșta Moldovei" aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.1300 din 26 decembrie 2000 și ținând cont de propunerile Consiliului de administrație al Întreprinderii de Stat "Poșta Moldovei", -

ORDON:

1. A aproba tarifele pentru serviciile poștale de bază prestate în teritoriul Republicii Moldova de Î.S. "Poșta Moldovei" conform anexei și a le pune în aplicare cu începere de la 01 ianuarie 2007.
2. A abroga cu începere de la 01 ianuarie 2007 ordinul Ministerului Dezvoltării Informaționale nr.68 din 12 decembrie 2005 "Cu privire la tarifele pentru serviciile poștale de bază prestate în teritoriul Republicii Moldova".
3. Întreprinderea de Stat "Poșta Moldovei" (dl Vitalie Pavlov):
 - 3.1. Să asigure toate subdiviziunile interesate cu prezentele tarife și va stabili controlul asupra aplicării lor.
 - 3.2. Să asigure în conformitate cu legislația publicarea prezentelor tarife și informarea clienților.
4. Controlul executării prezentului ordin se pune în sarcina Direcției generale politice tehnice și tehnologice (dl Corneliu Jaloba).

MINISTRUL DEZVOLTĂRII INFORMAȚIONALE

Vladimir MOLOJEN

Chișinău, 27 noiembrie 2006.

Nr.151.

Anexă
la ordinul MDI
nr.151 din 27 noiembrie 2006

TARIFELE
pentru serviciile poștale de bază prestate în
teritoriul Republicii Moldova de Î.S. "Poșta Moldovei"

DENUMIREA SERVICIILOR	TARIF, Lei
1. POȘTA DE SCRISORI	
1.1. SCRISORI SIMPLE	
- pînă la 20 g	0,85
- peste 20 g - pînă la 50 g	1,15
- peste 50 g - pînă la 100 g	1,50
- peste 100 g - pînă la 250 g	2,65

- peste 250 g - pînă la 500 g	4,50
- peste 500 g - pînă la 1000 g	8,20
- peste 1000 g - pînă la 2000 g	15,60
1.2. SCRISORI "LOCO" SIMPLE (prezentate și distribuite în raza unei localități de tip orășenesc, iar în localitățile rurale - în raza de deservire a unei unități poștale)	
- pînă la 20 g	0,65
- peste 20 g - pînă la 50 g	0,75
- peste 50 g - pînă la 100 g	1,10
- peste 100 g - pînă la 250 g	1,70
- peste 250 g - pînă la 500 g	2,80
- peste 500 g - pînă la 1000 g	4,80
- peste 1000 g - pînă la 2000 g	9,00
1.3. CĂRȚI POȘTALE SIMPLE	0,70
1.4. CĂRȚI POȘTALE "LOCO" SIMPLE (prezentate și distribuite în raza unei localități de tip orășenesc, iar în localitățile rurale - în raza de deservire a unei unități poștale)	0,50
1.5. IMPRIMATE SIMPLE (ziare, scrieri periodice publicate în țară, cărți, broșuri, partituri muzicale, hărți geografice și altele)	
- pînă la 20 g	0,70
- peste 20 g - pînă la 50 g	1,00
- peste 50 g - pînă la 100 g	1,30
- peste 100 g - pînă la 250 g	2,30
- peste 250 g - pînă la 500 g	3,75
- peste 500 g - pînă la 1000 g	6,90
- peste 1000 g - pînă la 2000 g	13,00
- pe treapta suplimentară de 1000 g	4,25
1.6. IMPRIMATE CU TARIF REDUS, SIMPLE (în adresa bibliotecilor și ediții periodice pentru copii)	50% din tariful p.1.5.(simple) p.1.5.(simple)
1.7. CECOGRAME	

(imprintate în relief, înregistrări sonore pentru uzul orbilor) Circulă gratuit numai prezentate simple. Greutatea maximă admisă - 7 kg	Gratuit
1.8. PACHETE MICI SIMPLE	
- pînă la 100 g	1,30
- peste 100 g - pînă la 250 g	2,30
- peste 250 g - pînă la 500 g	3,75
- peste 500 g - pînă la 1000 g	6,90
- peste 1000 g - pînă la 2000 g	13,00
2. MANDATE BĂNEȘTI	
2.1. EXPEDIEREA MANDATULUI BĂNESCU	
Se încasează din suma care se expediază:	
- pînă la 500 lei	4%
- peste valoarea de 500 lei, la tariful pe valoare de 500 lei se adaugă	1%

Notă: Se admit reduceri pentru trimiterile poștei de scrisori în funcție de volumul trimiterilor prezentate lunar și de gradul de prelucrare pe bază contractuală.

* * *

Consiliul Coordonator al Audiovizualului din Republica Moldova
D E C I Z I E
cu privire la constituirea Consiliului Coordonator al Audiovizualului

nr. 1 din 09.11.2006

Monitorul Oficial nr.178-180/618a din 17.11.2006

* * *

În conformitate cu art.42, 43, 48 și 68 din Codul audiovizualului al Republicii Moldova nr.260-XVI din 27 iulie 2006, Hotărârile Parlamentului Republicii Moldova nr.306-XVI din 20 octombrie 2006, nr.315-XVI din 02.11.2006, Consiliul Coordonator al Audiovizualului

DECIDE:

Art.1. Se confirmă în funcția de președinte al Consiliului Coordonator al Audiovizualului din Republica Moldova dl MIHALACHE Corneliu (6 voturi PRO, 2 - CONTRA).

Art.2. Se confirmă în funcția de vicepreședinte al Consiliului Coordonator al Audiovizualului din Republica Moldova dna VASILACHE Ludmila (votată UNANIM).

Art.3. Executarea prezentei Decizii o exercită Secretarul CCA (dl Bîrcă Constantin).

PREȘEDINTELE CONSILIULUI

COORDONATOR AL AUDIOVIZUALULUI

Corneliu MIHALACHE

**Secretarul Consiliului Coordonator
al Audiovizualului**

Constantin BÎRCĂ

Chișinău, 9 noiembrie 2006.

* * *

CONSILIUL COORDONATOR AL AUDIOVIZUALULUI

D E C I Z I E

**cu privire la eliberarea autorizațiilor de retransmisie,
solicitate de unele întreprinderi**

nr. 3 din 23.11.2006

Monitorul Oficial nr.186-188/663a din 08.12.2006

* * *

Ca urmare a examinării cererilor depuse și în conformitate cu prevederile art.art.4 (5), 28 din Codul audiovizualului nr.260-XVI din 27.07.2006, Consiliul Coordonator al Audiovizualului

DECIDE:

Art.1. Se eliberează autorizații de retransmisie întreprinderilor:

- "ARAX-IMPEX" SRL din Chișinău (director dl Tsitsinovski A.) pentru studioul TV prin cablu "ZEBRA" din aceeași localitate;
- "DINULICA" SRL din Chișinău (director dl Mohammad Abas Mazin) pentru studioul TV prin cablu "ABAS TV" din satele Palanca și Tudora, r-nul Ștefan Vodă;
- "GALABIS PRIM" SRL din Chișinău (director dl Bistrița Gh.) pentru studioul TV prin cablu "GALA TV" din sectorul Ciocana, mun.Chișinău;
- "CROS-TV" SRL din s.Băcioi, mun.Chișinău (director dl Croitoru Șt.), pentru studioul TV prin cablu "CROS-TV" din com.Rădeni (satele Rădeni, Zamciogi, Drăgușeni) și s.Românești, r-nul Strășeni.

Art.2. În temeiul autorizațiilor de retransmisie titularii acestora vor intra în posesia licențelor tehnice.

Art.3. Controlul asupra executării prezentei decizii îl exercită Direcția expertiză, licențiere și monitorizare (dl A.Bîrsa).

Președintele Consiliului

Coordonator al Audiovizualului

Corneliu MIHALACHE

Secretar

Constantin BÎRCĂ

Chișinău, 23 noiembrie 2006.

* * *

CONSILIUL COORDONATOR AL AUDIOVIZUALULUI

D E C I Z I E

**cu privire la retragerea Licenței de emisie seria A MMII nr.013433 din
15 martie 2005 și a Deciziei de autorizare nr.013433 din 11 august 2005,
eliberate firmei "Telecomanda" SRL din s.Bleșteni, r-nul Edineț**

nr. 5 din 23.11.2006

Monitorul Oficial nr.186-188/663b din 08.12.2006

* * *

La 4 septembrie 2006 întreprinderea "Telecomanda" SRL din s.Bleşteni, r-nul Edineţ a înaintat Consiliului Coordonator al Audiovizualului cererea privind anularea Licenţei de emisie seria A MMII nr.013433 din 15 martie 2005 şi a Deciziei de autorizare nr.013433 din 11 august 2005, eliberate pentru studioul TV prin cablu "Telecomanda TV" din satele Bleşteni şi Volodeni, r-nul Edineţ. Temeiul solicitării: nepracticarea pe viitor a activităţii în domeniul audiovizualului. La cerere a fost anexat formularul Licenţei de emisie şi a Deciziei de autorizare.

Reieşind din cele constatate, în temeiul art.27 din Codul audiovizualului nr.260-XVI din 27.07.2006, Consiliul Coordonator al Audiovizualului

DECIDE:

Art.1. Se retrage Licenţa de emisie seria A MMII nr.013433 din 15 martie 2005 şi Decizia de autorizare nr.013433 din 11 august 2005, eliberate întreprinderii "Telecomanda" SRL din s.Bleşteni, r-nul Edineţ, pentru studioul TV prin cablu "Telecomanda TV".

Art.2. Modificările respective se introduc în Registrul de licenţiere.

Art.3. Controlul asupra executării prezentei Decizii îl exercită Direcţia expertiză, licenţiere şi monitorizare a CCA.

Preşedintele Consiliului

Coordonator al Audiovizualului

Corneliu MIHALACHE

Secretar

Constantin BÎRCĂ

Chişinău, 23 noiembrie 2006.

* * *

CONSILIUL COORDONATOR AL AUDIOVIZUALULUI

D E C I Z I E

**cu privire la anunţarea concursului şi Criteriile pentru suplinirea funcţiilor
de membru al Consiliului de Observatori al Instituţiei publice naţionale a
audiovizualului Compania "Teleradio-Moldova"**

nr. 6 din 29.11.2006

Monitorul Oficial nr.186-188/663c din 08.12.2006

* * *

În conformitate cu art.68 (3) din Codul audiovizualului nr.260-XVI din 27.07.2006, Consiliul Coordonator al Audiovizualului

DECIDE:

Art.1. Se anunță concursul pentru suplinirea funcțiilor de membru al Consiliului de Observatori al Instituției publice naționale a audiovizualului Compania "Teleradio-Moldova" (textul se anexează).

Art.2. Se aprobă Criteriile pentru suplinirea funcțiilor de membru al Consiliului de Observatori al Instituției publice naționale a audiovizualului Compania "Teleradio-Moldova" (se anexează).

Art.3. Anunțul, Criteriile nominalizate se dau publicității.

Art.4. Actele pentru concurs se recepționează pînă la 8 decembrie 2006.

Art.5. Selectarea candidaților (24) se va face la 13 decembrie 2006, audierile publice și selectarea a 18 candidaturi - la 15 decembrie 2006.

Art.6. Controlul asupra executării prezentei Decizii îl exercită Secretarul CCA (dl Bîrcă C.).

Președintele Consiliului

Coordonator al Audiovizualului

Corneliu MIHALACHE

Secretar

Constantin BÎRCĂ

Chișinău, 29 noiembrie 2006.

Nr.6.

CONCURS

Prin Decizia nr.6 din 29 noiembrie 2006, în conformitate cu art.68 (3) din Codul audiovizualului nr.260-XVI din 27.07.2006, Consiliul Coordonator al Audiovizualului anunță CONCURSUL pentru suplinirea funcțiilor de membru al Consiliului de Observatori al Instituției publice naționale a audiovizualului Compania "Teleradio-Moldova".

Concursul nominalizat stipulează următoarele Criterii:

1. Este în drept să candideze la funcția de membru al CO persoana care:

este cetățean al Republicii Moldova;

are studii superioare în unul din următoarele domenii: cultură, artă, cinematografie, jurnalism, drept, gestiunea financiară și gestiunea întreprinderii comerciale, relații cu publicul, relații internaționale, domeniul academic, mass-media, inginerie;

are o vechime de muncă de cel puțin 5 ani în domeniul din care provine;

cunoaște limba de stat a Republicii Moldova;

nu are antecedente penale.

2. Funcția de membru al CO este incompatibilă cu:

statutul de parlamentar, de membru al Guvernului, de membru al CCA;

calitatea de deținător, direct sau indirect, de acțiuni sau părți ale fondului statutar al societăților comerciale cu activități în domenii în care s-ar afla în conflict de interese cu calitatea de membru al CO;

statutul de salariat al Companiei sau al altui post de radio și televiziune;

calitatea de membru de partid.

3. Candidații vor depune la sediul CCA (str. Mihai Eminescu, 28, Chișinău), în termen de o săptămână de la data anunțării concursului de selecție, un dosar de participare la concurs care va cuprinde Curriculum Vitae și o fotografie 3 x 4.

4. Concursul de selecție se va desfășura în 3 etape:

a) La 1-a etapă, CCA selectează 24 de candidați pe baza CV-urilor depuse.

b) *La etapa a 2-a*, CCA anunță și ține audieri publice pentru selectarea a 18 candidaturi (cîte 2 pentru fiecare din cele 9 locuri vacante în CO), pe care le va propune spre dezbateri Parlamentului Republicii Moldova.

c) *La etapa a 3-a*, Parlamentul Republicii Moldova va confirma în funcție 9 membri ai CO dintre cele 18 candidaturi propuse de CCA, prin votul a cel puțin trei cincimi din numărul total al deputaților. Cel puțin 2 membri vor fi femei și cel puțin 2 membri ai CO vor avea calificări profesionale în domeniul gestionării financiare și gestionării întreprinderii comerciale.

Extras din Codul audiovizualului (nr.260-XVI din 27.07.2006):

Articolul 56. Componența Consiliului de Observatori

(1) Consiliul de Observatori este compus din 9 membri, personalități publice cu calificări profesionale în diferite domenii cum ar fi cultura, arta, cinematografia, jurnalismul, dreptul, gestiunea financiară și gestiunea întreprinderii comerciale, relațiile cu publicul, relațiile internaționale, domeniul academic, mass-mediei și ingineriei.

(2) Membrii Consiliului de Observatori desfășoară activitate în nume propriu și nu reprezintă nici un alt interes extern pentru companie decât interesul public. Ei nu solicită și nu acceptă, din partea persoanelor interesate din afara companiei, instrucțiuni legate de activitățile Consiliului de Observatori.

(3) Membrii Consiliului de Observatori sînt desemnați de Parlament, potrivit următoarei proceduri:

a) Consiliul Coordonator al Audiovizualului emite o invitație publică pentru candidații la funcția de membru al Consiliului de Observatori, făcînd publice criteriile pentru suplinirea funcției și termenul limită pentru depunerea ofertelor;

b) Consiliul Coordonator al Audiovizualului selectează și prezintă Parlamentului cîte 2 candidați pentru fiecare post vacant. Scopul urmărit de acest proces este selectarea unor candidați calificați, cu o pregătire profesională variată și integritate personală, chemați să conducă radiodifuzorul public;

c) Parlamentul va confirma în funcție candidații aleși prin votul a cel puțin trei cincimi din numărul total al deputaților. Cel puțin 2 membri vor fi femei și cel puțin 2 membri ai Consiliului de Observatori vor avea calificări profesionale în domeniul gestionării financiare și gestionării întreprinderii comerciale.

(4) Durata mandatului de membru al Consiliului de Observatori este de 4 ani.

(5) Inițial, 3 membri ai Consiliului de Observatori sînt desemnați pentru un mandat de 2 ani, 3 pentru un mandat de 3 ani și 3 pentru un mandat de 4 ani.

(6) Consiliul de Observatori își desfășoară activitatea în baza propriului regulament.

(7) Modul de activitate al Consiliului de Observatori este ședința deschisă, care se convoacă de câte ori este nevoie pentru îndeplinirea atribuțiilor sale.

(8) Consiliul de Observatori își alege, cu votul majorității membrilor săi, președintele și secretarul.

(9) Consiliul de Observatori desfășoară activitate fără remunerație, cu excepția secretarului, care este angajat cu zi deplină de muncă și remunerat de companie. Mărimea remunerației secretarului este stabilită de consiliu. Celorlalți membri ai Consiliului de Observatori compania le acordă, pentru participare la fiecare ședință, remunerație în proporție de 20% din salariul lunar al președintelui său. Remunerația membrului Consiliului de Observatori plătită pe parcursul a 30 de zile nu poate depăși 50% din salariul președintelui companiei.

Termenul limită de prezentare a documentelor - 8 decembrie 2006.

Selectarea candidaților se va face la 13 decembrie 2006, audierile publice și selectarea a 18 candidaturi - la 15 decembrie 2006.

Relații la tel. 27-74-65.

* * *

CONSILIUL COORDONATOR AL AUDIOVIZUALULUI

D E C I Z I E

cu privire la expirarea valabilității licențelor de emisie

nr. 7 din 29.11.2006

Monitorul Oficial nr.186-188/663d din 08.12.2006

* * *

În ultimul timp au parvenit mai multe cereri privind prelungirea licențelor de emisie, eliberate în temeiul Legii audiovizualului nr.603-XIII din 03.10.1995.

Întru clarificarea situației și a stabilirii cadrului juridic unic, în baza art.art.24 și 68, p.8 din Codul audiovizualului al Republicii Moldova nr.260-XVI din 27.07.2006, Consiliul Coordonator al Audiovizualului

DECIDE:

Art.1. Licențele de emisie, eliberate în baza Legii audiovizualului nr.603-XIII din 03.10.1995, valabilitatea cărora a expirat, nu se prelungesc.

Art.2. Frecvențele și canalele incluse în licențele de emisie expirate devin disponibile și se anunță în concurs.

Art.3. Licențele de emisie pot fi prelungite, conform art.24 din Codul audiovizualului al Republicii Moldova nr.260-XVI din 27.07.2006, numai în cazul eliberării lor după data intrării în vigoare a Codului.

Art.4. Titularilor de licențe, valabilitatea cărora expiră, li se va elibera un permis de continuare a activității până la concursul pentru utilizarea frecvențelor radio și a canalelor TV.

Art.5. Controlul asupra executării prezentei Decizii îl exercită Direcția expertiză, licențiere și monitorizare (dl Bîrsa A.).

Președintele Consiliului

Coordonator al Audiovizualului

Corneliu MIHALACHE

Secretar

Constantin BÎRCĂ

Chișinău, 29 noiembrie 2006.

* * *

CONSILIUL COORDONATOR AL AUDIOVIZUALULUI

D E C I Z I E

**cu privire la anunțarea concursului pentru utilizarea
frecvențelor radio disponibilizate**

nr. 9 din 15.12.2006

Monitorul Oficial nr.195-198/689a din 22.12.2006

* * *

În temeiul art.23, 40 j), k), l) ale Codului audiovizualului nr.260-XVI din 27 iulie 2006, Deciziei nr.7 din 29 noiembrie 2006, Consiliul Coordonator al Audiovizualului

DECIDE:

Art. 1. Se anunță concursul pentru utilizarea frecvențelor radio disponibilizate cu următorii parametri:

Frecvențele radio	P.A.R. maximă, dBW	Localitatea	Reducerea P.A.R. grade/dBW	Polarizarea	Înălțimea efectivă maximală a antenei, m.
104,2 MHz	30,0 dBW	Chișinău	80-200/27,5	Verticală	322
102,0 MHz	30,0 dBW	Căușeni	170-310/20,0	Verticală	258
102,5 MHz	30,0 dBW	Glodeni	-	Orizontală	250
68,93 MHz	23,0 dBW	Hîncești	-	Verticală	230
100,7 MHz	31,0 dBW	Mîndreștii Noi	-	Orizontală	304
103,2 MHz	30,0 dBW	Ceadîr Lunga	345-5/20,0	Verticală	152
107,0 MHz	43,0 dBW	Ungheni	-	Orizontală	250
107,2 MHz	23,0 dBW	Crocmaș	-	Verticală	151
103,5 MHz	32,0 dBW	Bălți	50-130/27,0	Verticală	75
105,9 MHz	37,0 dBW	Chișinău	-	Verticală	151
103,7 MHz	32,0 dBW	Chișinău	-	Verticală	153
103,0 MHz	35,0 dBW	Căușeni	110-150/28,0 180-200/30,0 290-310/26,0	Verticală	138
106,2 MHz	25,5 dBW	Bălți	180-200/20,0	Verticală	110
102,7 MHz	17,0 dBW	Vulcănești	-	Verticală	111
105,4 MHz	20,0 dBW	Edineț	100-140/10,0 340-0/16,0	Verticală	166
104,7 MHz	17,0 dBW	Chișinău	-	Verticală	121
100,9 MHz	33,0 dBW	Chișinău	-	Verticală	54
90,70 MHz	25,0 dBW	Chișinău	-	Verticală	120
99,50 MHz	34,0 dBW	Comrat	-	Verticală	100
99,90 MHz	35,0 dBW	Căușeni	-	Verticală	100

101,5 MHz	25,0 dBW	Bălți	-	Verticală	60
88,60 MHz	25,0 dBW	Chișinău	-	Verticală	120
105,6 MHz	32,0 dBW	Bălți	280-290/25,0	Verticală	149
97,50 MHz	21,0 dBW	Taraclia	-	Verticală	100

Art.2. Parametrii frecvențelor radio, condițiile de participare și criteriile de departajare a participanților la concurs se dau publicității. Documentele se recepționează pînă la 25 ianuarie 2007.

Art.3. Controlul privind executarea prezentei Decizii îl exercită Direcția expertiză, licențiere și monitorizare (dl Pulbere V.).

**Președintele Consiliului
Coordonator al Audiovizualului**

Corneliu MIHALACHE

Secretar

Constantin BÎRCĂ

Chișinău, 15 decembrie 2006.

Nr.9.

CĂTRE

Președintele Consiliului Coordonator

al Audiovizualului din Republica Moldova,

Dl _____

C E R E R E

Organizația

(denumirea completă, statutul juridic)

persoană juridică, înregistrată la Camera Înregistrării de Stat a Departamentului
Tehnologii

Informaționale cu nr. _____ din "___"
_____ 200__,

Cod fiscal _____, Cod TVA

tel.: _____, tel/fax: _____, E-mail:

_____,'
cont curent _____ în

_____,'
(denumirea băncii)
_____ Codul băncii

în persoana

_____,'
(numele, prenumele, patronimicul, funcția, adresa, tel. etc.)
care acționează în baza

_____ (procurii, regulamentului, deciziei CA)
solicită înscrierea la concursul de obținere a licenței de emisie pentru

_____ (postul TV/radio prin eter, cablu, fir)
frecvența/canalul (de subliniat) _____ P.A.R. max

_____ în
localitatea _____

*La cerere se anexează actele pentru participare la concurs (pe verso, cu indicarea
numărului de pagini a documentelor prezentate).*

Președinte/Director

(semnătura)

_____ (numele, prenumele, patronimicul)

Nr. de ieșire a documentului

_____ Din "_____" _____

L.Ş.

**Nomenclatorul
actelor pentru participarea la concurs**

1. Cererea-model de înscriere la concursul pentru obținerea licenței de emisie.
2. Copia certificatului de înregistrare a întreprinderii, organizației, instituției.
3. Copia Extrasului din Registrul de Stat al întreprinderilor și organizațiilor referitor la administratorul întreprinderii și genurile de activitate.
4. Copia statutului întreprinderii solicitante, autenticată în modul stabilit cu anexarea tuturor modificărilor introduse pe parcurs.
5. Certificatul privind lipsa sau existența restanțelor față de bugetul public național sau, după caz, contractul de eşalonare a datoriilor.
6. Proiectul editorial al radiodifuzorului: scopurile, sarcinile, timpul și volumul de emisie (inclusiv realizarea programelor proprii, nu mai puțin de 30% din volumul total de emisie), tematica și ponderea lor, în procente către volumul total de emisie, limba (limbile) de difuzare a programelor (în procente față de volumul total de emisie proprie, emisiunilor realizate în limba de stat li se rezervă nu mai puțin de 65%, cu excepția localităților care cad sub incidența art.11(9) din Codul audiovizualului), formatul muzical pentru posturile de radio (genul operelor muzicale preconizate spre difuzare), modul de transmisiune (prin unde, prin cablu, prin radioreleu, prin satelit etc.), raza de emisie și auditoriul consumator de programe.
7. Planul de afaceri: etapele de realizare a proiectului, asigurarea economică a proiectului, organigrama instituției și experiența solicitantului în domeniul audiovizualului, rezultatele investigării interesului populației față de proiectul ce urmează să fie realizat.
8. Grila de emisie săptămînală: denumirea emisiunilor, timpul de difuzare, tematica, limba de realizare și alte componente ale serviciilor de programe sau /și lista canalelor retransmise: denumirea, țara de origine, limba (limbile) de difuzare.
9. Actul prealabil de procurare a tehnicii necesare sau de arendă a acesteia.

10. Declarația privind participarea (neparticiparea) directă sau indirectă cu capital în fondurile statutare ale altor societăți din domeniul audiovizualului (în procente).

11. Denumirea radiodifuzorului, datele de identificare (înregistrarea semnalelor sonore ale postului de radio sau grafica siglei studioului TV).

**Criteriile
de departajare a participanților la concursul pentru utilizarea
frecvențelor radio și a canalelor TV**

1. Originalitatea proiectului editorial prin care se asigură dezvoltarea audiovizualului autohton.
2. Ponderea producției audiovizuale proprii (în procente) în grila de emisie, diversitatea programelor.
3. Ponderea producției audiovizuale autohtone și europene în volumul total al emisiei .
4. Prioritatea (în procente) a emisiunilor difuzate în limba oficială a Republicii Moldova.
5. Propagarea valorilor general-umane: onoare, compasiune, filantropie, prietenie, respect față de memoria înaintașilor, dragoste față de țară, grijă pentru mediul ambiant, patriotism, protejarea demnității umane, protejarea minorilor etc.
6. Propagarea culturii naționale a poporului moldovenesc, etniilor conlocuitoare, precum și a culturii universale.
7. Prioritatea programelor instructiv-educative, artistice și pentru copii.
8. Abordarea problemelor privind instruirea profesională, modul sănătos de viață, combaterea violenței, sadismului și pornografiei.
9. Reflectarea în programele audiovizuale a poziției diverselor grupuri sociale.
10. Respectarea strictă a legislației.
11. Obținerea premiilor la diverse concursuri în perioada anterioară de activitate în domeniul audiovizualului.
12. Experiența echipei redacționale în domeniul audiovizualului.

13. Dotarea cu echipament de performanță și aplicarea tehnologiilor audiovizuale avansate, volumul investițiilor preconizate pentru realizarea emisiei.

14. În cazul existenței mai multor solicitanți la obținerea licenței, fostul titular poate avea prioritate, în funcție de:

- a) modul respectării condițiilor prevăzute în licența de emisie pe parcursul termenului de valabilitate a licenței precedente;
- b) volumul investițiilor alocate în dezvoltarea audiovizualului național în perioada precedentă de activitate.

* * *

CONSILIUL COORDONATOR AL AUDIOVIZUALULUI

D E C I Z I E
cu privire la eliberarea autorizațiilor de retransmisie

nr. 10 din 15.12.2006

Monitorul Oficial nr.195-198/689b din 22.12.2006

* * *

Ca urmare a examinării cererilor depuse de întreprinderea "Excelenter-Com" SRL din mun.Chișinău, "Adivlax-Plus" SRL din s.Sărata Veche, r-nul Fălești, și în conformitate cu prevederile art.4(5), 28 ale Codului audiovizualului nr.260-XVI din 27.07.2006, Consiliul Coordonator al Audiovizualului

DECIDE:

Art.1. Se eliberează autorizație de retransmisie întreprinderii "Excelenter-Com" SRL din mun.Chișinău pentru studioul TV cu emisie prin cablu "Delta" din aceeași localitate.

Art.2. Se eliberează autorizație de retransmisie întreprinderii "Adivlax-Plus" SRL din s.Sărata Veche, r-nul Fălești, pentru studioul TV cu emisie prin cablu "Puls-TV" din s.Taxobeni, r-nul Fălești.

Art.3. Controlul privind executarea prezentei Decizii îl exercită Direcția expertiză, licențiere și monitorizare (dna Viziru L.).

Președintele Consiliului
Coordonator al Audiovizualului

Corneliu MIHALACHE

Secretar

Constantin BÎRCĂ

Chișinău, 15 decembrie 2006.
Nr.10.

* * *

CONSILIUL COORDONATOR AL AUDIOVIZUALULUI

D E C I Z I E

cu privire la Concursul pentru suplinirea funcțiilor de membru al Consiliului
de Observatori al IPNA Compania "Teleradio-Moldova",
anunțat prin Decizia CCA nr. 6 din 29.11.06 (etapa II)

nr. 13 din 15.12.2006

Monitorul Oficial nr.195-198/689c din 22.12.2006

* * *

Ținând cont de prevederile art.68(3) din Codul audiovizualului nr.260-XVI din 27.07.2006, ca urmare a examinării actelor depuse, a dezbaterilor publice și în conformitate cu rezultatele votării deschise, Consiliul Coordonator al Audiovizualului

DECIDE:

Art.1. Pentru suplinirea funcțiilor de membru al Consiliului de Observatori al IPNA Compania "Teleradio-Moldova", la etapa a doua a concursului, se declară învingători:

1. HÎRBU Maria (6 pro, 3 contra)
2. ȚÎRA Dumitru (7 pro, 2 contra)
3. FUSU Corina (9 pro, 0 contra)

4. POPOVICI Anatol (7 pro, 2 contra)
5. MUSTEAȚĂ Victoria (6 pro, 3 contra)
6. BORDEIANU Iuliana (7 pro, 2 contra)
7. DUBROVSKI Anatol (6 pro, 3 contra)
8. MUNTEANU Igor (7 pro, 2 contra)
9. FOCȘA Boris (7 pro, 2 contra)
10. SÎRBU Victoria (6 pro, 3 contra)
11. CIBOTARU Viorel (7 pro, 2 contra)
12. PORUBIN Andrei (7 pro, 2 contra)
13. ȘLAPAC Mariana (8 pro, 1 contra)
14. STRUTZESCU Paul (7 pro, 2 contra)
15. BUREAN Alexandru (6 pro, 3 contra)
16. BECHET Boris (8 pro, 1 contra)
17. IONIȚĂ Veaceslav (9 pro, 0 contra)
18. BARBUS Ludmila (5 pro, 4 contra)

Art.2. Lista candidaturilor respective (în număr de 18) se propune Parlamentului Republicii Moldova pentru confirmarea în funcția de membru al CO al IPNA Compania "Teleradio-Moldova" (în număr de 9).

Art.3. Controlul privind executarea prezentei Decizii îl exercită Secretarul CCA (dl Bîrcă C.)

Președintele Consiliului

Coordonator al Audiovizualului

Corneliu MIHALACHE

Secretar

Constantin BÎRCĂ

Chișinău, 15 decembrie 2006.

* * *

CONSILIUL COORDONATOR AL AUDIOVIZUALULUI

D E C I Z I E

cu privire la eliberarea autorizației de retransmisie,
solicitată de "ELECHSERVICE - GRUP" SRL

nr. 15-A din 26.12.2006

Monitorul Oficial nr.203-206/714a din 31.12.2006

* * *

Ca urmare a examinării cererii și în conformitate cu prevederile art.28 al Codului audiovizualului nr.260-XVI din 27.07.2006, Consiliul Coordonator al Audiovizualului

DECIDE:

Art.1. Se eliberează autorizație de retransmisie întreprinderii "ELECHSERVICE - GRUP" SRL din mun.Bălți (director dl Osoianu G.) pentru studioul TV prin cablu "BETA" din comuna Pepeni, raionul Sîngerei.

Art.2. Controlul asupra executării prezentei decizii îl exercită Direcția expertiză, licențiere și monitorizare (dl V.Pulbere).

Președintele Consiliului

Coordonator al Audiovizualului

Corneliu MIHALACHE

Secretar

Constantin Bîrcă

Chișinău, 26 decembrie 2006.

* * *

CONSILIUL COORDONATOR AL AUDIOVIZUALULUI

D E C I Z I E

cu privire la încălcarea condițiilor stipulate în licențele de emisie ale întreprinderilor
"A.M.T." SRL din mun.Chișinău, "MEDIA PS GRUP" SRL din or.Comrat,
SC "IDEXINA" SRL din mun.Chișinău și "MOLDTELECOM" SA (filiala Leova)

nr. 16 din 26.12.2006

Monitorul Oficial nr.203-206/714b din 31.12.2006

* * *

Ca urmare a controlului activității titularilor de licență de emisie nominalizați, s-au constatat următoarele:

I. "A.M.T." SRL (fondatoarea studioului de televiziune prin cablu "Satelit" din mun.Chișinău) nu respectă condițiile la Licența de emisie seria A MMII nr.003249 din 11.03.2003, pct.3.1 lit.b), c), e):

- **retransmite 50 canale** (TV-7 (NTV), Moldova 1, CNL, India TV, Euronews, Belarus-TV, Eurosport, National Geographic, Explorer, Detskii Mir, Nașe Kino, RTVi, Pervii Canal Moldova, TV-5, NIT, DTV-Viasat, TVR-1, TVC-21, 365, Avto-Plius, Samanyolu, Fashion-TV, TDK, MTV-Rusia, TNT, Comedia-TV, MiniMax, Sport-1, Mir, Domașnii, Rai Uno, BBC-World, Boeț, Favorit-TV, Taraf, Acasă, History, Realitatea, Sport-Viasat, Național-TV, N 4, OTV (Ucraina), PRO-TV, STS (Dixi), Prima-TV, Mezzo, TV-1000, Ren-TV, RBK, Muz-TV) **în loc de 22** (Moldova 1, TVR 1, TV-5, Belarus-TV, TVC-21, NIT, O-TV (Ucraina), RTVi, Nașe Kino, Detskii Mir/Teleclub, Ren-TV, DTV-Viasat, Explorer, History, TV-1000, Mir, Zdorovoe televidenie, Ohota i rîbalca, Drive, Retro-TV, TNT, Sport-1), **prevăzute în licența de emisie;**

- **retransmite ilegal 32 canale** (TV-7 (NTV), CNL, India TV, Euronews, Eurosport, National Geographic, Pervii Canal Moldova, 365, Avto-Plius, Samanyolu, Fashion-TV, TDK, MTV-Rusia, Comedia-TV, MiniMax, Domașnii, Rai Uno, BBC-World, Boeț, Favorit-TV, Taraf, Acasă, Realitatea, Sport-Viasat, Național-TV, N 4, PRO-TV, STS (Dixi), Prima-TV, Mezzo, RBK, Muz-TV).

II. "MEDIA PS GRUP" SRL (fondatoarea Studioului TV prin cablu "Eni Ildîz" din or.Comrat) nu respectă condițiile la Licența de emisie nr.003389 din 14.09.2004 pct.3.1 lit. a), b), c), g):

- **retransmite 23 canale** (Ren TV, Detski Mir, Nașe Kino, Moldova 1, Rossia Sport, Pervii Canal, STS, Pervii muzicalinîi canal, Rossia, TV-XXI, NTV, Discovery Channel, NTV Fotbal, TRK-Ucraina, Domașnii, Inter+, Euronews, TV-3, Nostalgia, Samanyolu, NIT, TV

Centru, ATV) în loc de 12 (Moldova 1, Minimax, Ohota i Rîbalca, Drive, Zdorovoe televiziune, Retro-TV, DTV, Ren-TV, RTR-Planeta, NTV-Mir, Detskii Mir/ Teleclub, Nașe Kino), **prevăzute în licența de emisie;**

- **retransmite ilegal:** ATV, Rossia Sport, Pervii Canal, STS, Pervii muzicalinii canal, Rossia, TV-XXI, Discovery Channel, NTV-Fotbal, TRK-Ucraina, Domașnii, Inter+, Euronews, TV-3, Nostalgia, Samanyolu, NIT, TV Centru.

În cadrul ședinței CCA din 23.11.2006 întreprinderii i s-a cerut să revină la retransmiterea canalelor conform listei aprobate de CCA. La 30.11.2006, însă, s-a constatat că numărul de canale retransmise nu este respectat. Totodată, titularul nu a prezentat nici contractele cu proprietarii canalelor retransmise.

III. SC "IDEXINA" SRL (fondatoarea Studioului TV prin cablu "Crihana-TV" din s.Crihana Veche, r-nul Cahul) nu respectă condițiile la Licența de emisie nr.014520 din 12.07.2005 pct.4.1: la 28 noiembrie curent dl V.Pulbere, colaborator al Serviciului expertiză și licențiere, a găsit studioul "Crihana-TV" din s.Crihana Veche, r-nul Cahul, închis. Dl P.Terzi, directorul studioului, fiind solicitat prin telefon, a refuzat să deschidă.

IV. "MOLDTELECOM" S.A. (fondatoarea Studioului TV prin cablu "Leova TV" din or.Leova) nu respectă condițiile la Licența de emisie seria A MMII nr.003333:

- **retransmite 20 canale** (TRK Ucraina, TV XXI, Pro TV internațional, M1, Viasat explorer, Pervii Muzicalnii canal, HST, TVC, Favorit TV, Animal Planet, Acasă, Pervii canal-Moldova, STS Dixi, Ren TV, RTR Planeta, Eurosport, Jetix, TVR-2, TVR-1, Enter Film), **în lista aprobată de CCA figurînd doar 15** (M1, TVR- 1, NST, Ren TV, TV XXI, Pervii canal-Moldova, Viasat Explorer, Pervii Muzicalnii canal, Antena-1, Minimax, STS Moldova, N 24, Favorit TV, Național TV, TV-5).

În temeiul celor constatate și în conformitate cu art.2, 28, 29, 37, 38, 66, 68 ale Codului audiovizualului nr.260-XVI din 27.07.2006, Consiliul Coordonator al Audiovizualului

DECIDE:

Art.1. Se avertizează public titularul licenței de emisie "**A.M.T.**" SRL (director dna Svetlana Fiodorova) pentru nerespectarea condițiilor la Licența de emisie seria A MMII nr.003249 din 11.03.2003 pct.3.1 lit.b), c), e), eliberată pentru studioul de televiziune prin cablu "Satelit TV": neglijarea listei canalelor retransmise, aprobată de CCA, retransmiterea canalelor TV fără contracte, retransmiterea a 50 canale TV în loc de 22.

"A.M.T." SRL va stopa imediat retransmisia canalelor TV care nu sînt prevăzute de lista canalelor TV, aprobată de

CCA la 23 mai 2006.

Dna Svetlana Fiodorova, directorul "A.M.T." SRL, se obligă să prezinte pînă la 15 ianuarie 2007 un raport în scris privind lichidarea încălcărilor depistate.

Art.2. Se avertizează public titularul licenței de emisie "**MEDIA PS GRUP**" S.R.L. (director dl Vitali Chiurcciu) pentru nerespectarea condițiilor la Licența de emisie nr.003389 din 14.09.2004 pct.3.1 lit.a), b), c), g), eliberată pentru studioul TV prin cablu "Eni Ildiz": neglijarea listei canalelor retransmise, aprobată de CCA, retransmiterea canalelor TV fără contracte, retransmiterea a 23 canale TV în loc de 12.

"MEDIA PS GRUP" SRL va stopa imediat retransmisia canalelor TV care nu sînt prevăzute de lista canalelor TV, aprobată de CCA la 23 mai 2006.

Dl Vitali Chiurcciu, directorul "MEDIA PS GRUP" SRL, se obligă să prezinte pînă la 15 ianuarie 2007 un raport în scris privind lichidarea încălcărilor depistate.

Art.3. Se avertizează public "**IDEXINA**" S.R.L. (director dna Popovici Ina) pentru nerespectarea condițiilor la Licența de emisie seria A MMII nr.014520 din 12.07.2005 pct.4.1., eliberată pentru studioul TV prin cablu "Crihana-TV".

Art.4. Se avertizează public conducerea "**MOLDTELECOM**" S.A., **filiala Leova** (director dl Valeri Roșca) pentru nerespectarea condițiilor la Licența de emisie seria A MMII nr.003333, eliberată pentru studioul TV prin cablu "Leova TV": neglijarea listei canalelor retransmise, aprobată de CCA, retransmiterea canalelor TV fără contracte, retransmiterea a 20 canale TV în loc de 15.

"MOLDTELECOM" S.A., filiala Leova, va stopa imediat retransmisia canalelor TV care nu sînt prevăzute de lista canalelor TV, aprobată de CCA la 14 martie 2006.

Dl Valeri Roșca, directorul "MOLDTELECOM" S.A., filiala Leova, se obligă să prezinte pînă la 15 ianuarie 2007 un raport în scris privind lichidarea încălcărilor depistate.

Art.5. Colaboratorii Serviciului expertiză și licențiere vor efectua un control repetat privind constatarea modului de executare a prezentei Decizii.

Art.6. Prezenta Decizie se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Art.7. Controlul asupra executării prezentei Decizii îl exercită Serviciul expertiză și licențiere (dl V.Pulbere) și consilierul-jurist al CCA (dl M.Ōțel).

Președintele Consiliului

Coordonator al Audiovizualului

Secretar

Corneliu MIHALACHE

Constantin Bîrcă

Chişinău, 26 decembrie 2006.

* * *

CONSILIUL COORDONATOR AL AUDIOVIZUALULUI

D E C I Z I E

cu privire la retragerea Licenţei de emisie şi a Deciziei de autorizare,
eliberate întreprinderii "Flor-TV" SRL

nr. 17 din 26.12.2006

Monitorul Oficial nr.203-206/714c din 31.12.2006

* * *

Prin Decizia CCA nr.22 din 8 mai 2003, întreprinderii "Flor-TV" SRL i s-a eliberat Licenţa de emisie seria A MMII nr.003261 pentru studioul TV prin cablu "Flor-TVC", iar la 22 decembrie 2004 - Decizia de autorizare.

În temeiul actelor prezentate, Consiliul Coordonator al Audiovizualului

DECIDE:

Art.1. Se retrage Licenţa de emisie seria A MMII nr.003261 şi Decizia de autorizare nr.003261, eliberate întreprinderii "Flor-TV" SRL din or.Floreşti pentru studioul TV prin cablu "Flor-TVC" din aceeaşi localitate.

Art.2. Modificările respective se introduc în registrul de licenţiere.

Art.3. Controlul privind executarea prezentei Decizii îl exercită Direcţia expertiză, licenţiere şi monitorizare (dl V.Pulbere).

Preşedintele Consiliului

Coordonator al Audiovizualului

Secretar

Corneliu MIHALACHE

Constantin Bîrcă

Chișinău, 26 decembrie 2006.

*

*

*

Buletinul este disponibil în limbile română și rusă
Buletin elaborat de Olivia Pîrțac
Serviciul Juridic, CIJ